

INFORMACIÓ SOBRE
LA PRESTACIÓ DE
**SERVEIS
D'INVERSIÓ**

Banco Santander, 2024

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ

D'acord amb la normativa vigent sobre serveis d'inversió¹, a continuació el Banco Santander, SA (d'ara endavant, el "Banc"), proporciona als seus clients informació rellevant sobre el Banc i els diferents instruments financers i serveis d'inversió que ofereix.

Trobareu el contingut d'aquest document al web del Banc a <https://www.bancosantander.es/ca/espacio-mifid>.

Si el Client ha d'aclarir alguna cosa, pot anar a una oficina o trucar a **Superlínia Santander (915 123 123)** i **Santander Personal**.

Perquè entengueu millor aquest document, els conceptes que s'escriuen en cursiva (la primera vegada que s'indiquen en aquest document) s'expliquen en el glossari que l'acompanya. Si teniu cap dubte, pregunteu-nos. Estarem encantats d'ajudar-vos!

Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa als Mercats d'Instruments Financers i les seves dues normes de desenvolupament: la Directiva Delegada (UE) 2017/593 de la Comissió, de 7 d'abril de 2016 i el Reglament Delegat (UE) 2017/565 de la Comissió, de 25 d'abril de 2016. Així com la Llei 6/2023, de 17 de març, dels mercats de valors i dels serveis d'inversió, el Reial decret 813/2023, de 8 de novembre, sobre el règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió i de les altres entitats que presten serveis d'inversió i el Decret 814/2023 sobre instruments financers, admissió a negociació, registre de valors negociables i infraestructures de mercat.

INFORMACIÓ SOBRE BANCO SANTANDER

Informació de caràcter general

El Banc, amb C.I.F. A-39000013 i domicili social a Santander, Paseo de Pereda, 9-12, és una entitat de crèdit constituïda d'acord amb les lleis d'Espanya, de nacionalitat espanyola i situada a Espanya.

El Banc és supervisat pel Banco de España (www.bde.es) i la Comissió Nacional del Mercat de Valors (www.cnmv.es). Està inscrit als registres d'ambdues entitats supervisoras espanyoles amb els números 49 i 1, respectivament.

Comercialment, el Banc utilitza diverses marques com Santander Private Banking (banca privada), Santander Select (banca personal), Santander Corporate Investment Banking (banca majorista), entre d'altres.

Els serveis que ofereix el Banc compleixen amb la legislació vigent i estan supervisats pel Banco de España, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i altres organismes reguladors.

**Per a més informació, podeu
adreçar-vos a:**

Banco de España

c/ Alcalá 48
28014-Madrid (Espanya)
Tfno. 913 385 000
www.bde.es

Comissió Nacional del Mercat de Valors

Calle Edison 4
Oficina de atención al inversor
28006-Madrid (Espanya)
Tfno. 902 149 200
www.cnmv.es

Comunicacions amb els clients – Idioma – Mètodes de comunicació, enregistraments i actes

El Banc envia comunicacions als clients en castellà. Si preferiu que us les enviï en un altre idioma, podeu demanar més informació a la vostra oficina.

Els mètodes generals disponibles per comunicar-se amb el Banc són:

- De manera presencial, a través de la xarxa de sucursals del Banc, incloent-hi les oficines especialitzades Santander Private Banking, i Santander Empresas, així com la xarxa d'agents del Banc. .
- A través de Santander Personal o de la Superlínia (número de telèfon 915 123 123) i altres telèfons habilitats.
- A través del web www.bancosantander.es o de l'app del Banc, si heu contractat aquests serveis
- A través dels canals establerts per presentar una reclamació o una queixa formal a través del Servei de Reclamacions i Atenció al Client, a l'adreça següent: Apartat de Correus 35.250, 28080-Madrid, Espanya; o per correu electrònic a santander_reclamaciones@gruposantander.es.
- Per qualsevol altre mitjà acceptat per la normativa aplicable i que el Banc tingui a disposició o hagi habilitat a cada moment.
- La contractació de serveis i productes d'inversió i la tramitació d'ordres sobre aquests es pot fer a través dels canals següents:
 - ➔ Presencialment a través de la xarxa d'oficines del Banc, incloses les oficines especialitzades Santander Private Banking i Santander Empresas, així com les oficines de la xarxa d'agents del Banc;
 - ➔ Per canals no presencials mitjançant els serveis de banca a distància que el Banc tingui a disposició a cada moment:

- Per telèfon a Santander Personal, Digital Sales i altres canals habilitats;
- A través de la web www.bancosantander.es o de l'aplicació mòbil del Banc.

Per a això, el Client ha de contractar els serveis de banca a distància. O per qualsevol altre mitjà que permeti la normativa aplicable i que el Banc tingui a disposició o hagi habilitat..

El Client pot contractar els productes i serveis i fer les operacions que estiguin disponibles a cada moment pels canals que us hem indicat.

El Banc proporciona al Client la documentació i la informació relacionada amb aquest document en un suport durador en format electrònic, perquè pugui accedir-hi, desar-lo i reproduir-lo quan li calgui. El Banc pot facilitar aquesta documentació i informació per correu electrònic o altres mitjans disponibles diferents del correu postal. I, en tot cas, a la vostra bústia de Client del Banc, a la qual podeu accedir a través dels serveis de banca a distància de què el Banc disposi a cada moment, en particular, al web www.bancosantander.es i a l'aplicació mòbil del Banc. Per rebre aquesta documentació i informació, el Client ha de contractar els serveis de banca a distància (Contracte de Banca Digital). No obstant això, si el Client està classificat com a detallista, pot optar per rebre la documentació i la informació en paper, sense cap cost addicional. Per a això, haurà de fer una sol·licitud al Banc per escrit.

El Client ha de facilitar al Banc l'adreça del seu domicili a Espanya i comunicar qualsevol canvi. Si no ho fa, el Banc no és responsable que no rebí les comunicacions postals a un altre domicili.

El Banc pot:

- Aixecar acta de les reunions presencials que mantingui amb el Client sobre la recepció, la transmissió i l'execució d'ordres. Aquestes actes estan a la seva disposició durant un termini màxim de 5 anys.
- Enregistrar, segons el règim legal establert, les trucades i les comunicacions electròniques, i guardar una còpia de les gravacions durant 5 anys des que es produeixen. El Client té dret a demanar una còpia durant aquest termini.

Actuació a través d'Agents d'Entitat de Crèdit

El Banc es pot adreçar als seus clients a través de la figura de l'Agent d'Entitat de Crèdit".

Els agents són persones físiques o jurídiques que, sota una relació mercantil amb el Banc, s'encarreguen de promocionar els seus serveis, rebre i transmetre ordres de clients, comercialitzar instruments financers i, si estan autoritzats pel Banc, assessoren sobre els instruments financers i els serveis d'inversió del Banc.

Els agents del Banc actuen amb la confidencialitat, objectivitat, transparència informativa, professionalitat i imparcialitat que exigeix el Banc en els seus codis de conducta i busquen la defensa dels interessos del Client.

Segons la normativa aplicable, el Banc verifica la capacitat professional dels seus agents i que la seva actuació sigui conforme a la normativa vigent.

Els agents del Banc estan registrats al registre d'agents del Banco de España. Podeu consultar aquest registre en qualsevol moment a www.bde.es > Entitats i professionals > Operativa i gestions > Registres oficials > Registre d'agents i distribuïdors

Naturalesa i freqüència dels avisos d'execució d'ordres i estats periòdics d'instruments financers

En els casos en què el Banc hagi d'enviar als Clients un avís confirmant l'execució d'una ordre, ho farà com a tard el primer dia hàbil següent a l'execució o, si rep la confirmació d'un tercer, com a tard el primer dia hàbil següent al dia que rebi la confirmació del tercer. El Banc envia aquest avís al Client en suport durador.

Pel que fa al servei de gestió de carteres, el Banc proporciona al Client un estat o extracte de les activitats de gestió de la cartera realitzades en nom del Client. Aquest document es facilitarà amb la freqüència que s'estableixi en Contracte tipus de gestió de carteres d'inversió, que serà com a mínim trimestral, i inclourà el detall de les operacions que s'han fet durant aquest període.

El Banc també envia un cop al trimestre un resum als seus Clients amb els detalls dels productes financers contractats. Això no serà necessari si ja li han enviat aquesta informació en un altre resum periòdic.

Mecanismes per protegir els actius dels Clients

El Banc és una entitat financera sòlida i té procediments específics per protegir els actius dels seus clients que custodia, tant si són instruments financers com si són fons.

El Banc està adherit al Fons de Garantia de Dipòsits d'entitats de Crèdit (FGD). Aquest fons garanteix al dipositant la devolució de fins a 100.000 euros per persona i per entitat, segons el límit legal vigent a la data de revisió d'aquest fullet. La garantia cobreix els saldos creditors en compte, inclosos els fons per fer operacions transitòries i els certificats de dipòsit nominatius que l'entitat hagi de tornar en les condicions legals i contractuals aplicables, independentment de la moneda en què estiguin nominats i sempre que estiguin constituïts a Espanya o a un altre Estat membre de la Unió Europea. Els dipòsits en valors i instruments financers custodiats per un banc estan garantits fins a un màxim de 100.000 euros (a la data de revisió d'aquest fullet) per persona i entitat. Això és independent de la garantia dels dipòsits en diners que tingui al mateix banc, segons la normativa vigent.

L'FGD té la seu al carrer José Ortega y Gasset 22, 28006 Madrid, telèfon 91.431.66.45, adreça de correu electrònic fogade@fgd.es i pàgina web www.fgd.es

El Banc té a la vostra disposició, entre d'altres, informació detallada sobre l'FGD, com funciona, els supòsits i la forma de reclamació, la garantia, l'abast i la regulació. Podeu consultar aquesta informació al Tauler d'Anuncis disponible a la pàgina web del Banc, www.bancosantander.es/tablon-anuncios/fondo-garantia-depositos.

Política de Conflictes d'Interès

El Banc té una Política de Conflictes d'Interès i procediments específics per prevenir, identificar, registrar, gestionar i, si no es poden evitar, informar els clients sobre possibles situacions de conflicte d'interès que els puguin perjudicar.

La Política de Conflictes d'Interès i els procediments que la desenvolupen tenen com a finalitat:

- Identificar les relacions, els serveis, les activitats o les operacions en les quals puguin produir-se conflictes d'interès.
- Facilitar l'adopció de mesures per prevenir els conflictes d'interès en la mesura del possible.
- Establir un procés per poder identificar i avaluar la rellevància dels conflictes, decidir les mesures per mitigar-los i comunicar qualsevol conflicte d'interès pertinent (actual o potencial).
- Determinar com s'ha de gestionar un conflicte d'interès que sigui inevitable i com s'ha d'informar a l'individu o entitat afectat.
- Documentar adequadament l'aplicació de les mesures en vigor per atendre les finalitats descrites, de manera que puguin ser controlades internament i explicades als reguladors.

Si el Client necessita més informació, pot contactar amb el Banc per qualsevol dels canals indicats a l'apartat anterior.

CLASIFICACIÓ DEL CLIENT

Règim de la classificació

La normativa aplicable sobre els Mercats de Valors i els Serveis d'Inversió classifica els clients en tres categories diferents segons el nivell de coneixements, l'experiència en els mercats financers i la capacitat per assumir els riscos derivats de les decisions d'inversió, amb l'objectiu d'adaptar les normes de protecció a cada categoria:

- **Client detallista** (fonamentalment persones físiques, petites i mitjanes empreses o administracions locals, entre d'altres): Rep el màxim nivell de protecció previst per la normativa tant a l'hora d'avaluar la idoneïtat i la conveniència d'una inversió, com pel que fa a la documentació i la informació rebuda abans i després de contractar els productes i els serveis d'inversió.
- **Client professional** (fonamentalment són inversors institucionals experimentats, governs regionals, etc.): Rep un nivell de protecció intermedi, ja que es pressuposa que disposa de l'experiència, els coneixements i la capacitat necessaris per adoptar decisions d'inversió pròpies i comprendre i assumir-ne els riscos.
- **Cliente contrapart elegible** (empreses de serveis d'inversió; entitats de crèdit; entitats asseguradores i reasseguradores; institucions d'inversió col·lectiva i societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva; entitats de capital-risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat; fons de pensions i les seves entitats gestores; o altres entitats financeres autoritzades; els governs nacionals i els seus serveis corresponents, inclosos els que negocien deute públic a escala nacional, bancs centrals i organismes supranacionals. També es consideren contraparts elegibles les entitats de tercers països equivalents i les comunitats autònomes). La normativa preveu per a aquest tipus de clients un nivell de protecció bàsic, atès que es tracta d'entitats habituades a actuar directament als mercats financers.

Aquesta categoria només és aplicable als serveis de recepció, transmissió i execució d'ordres del Client i els serveis auxiliars relacionats, com el servei de custòdia i administració d'instruments financers a compte de clients. Si el Client contrapart elegible necessita altres serveis, com assessorament o gestió de carteres, ha de demanar al Banc que el canviï de classificació.

La normativa estableix criteris objectius per classificar els Clients en diferents categories. El Banc aplica aquests criteris per fer aquesta classificació i informar els Clients de la seva categoria.

La classificació que fa el Banc i que comunica als seus Clients també és vàlida per a Santander Private Banking Gestión, SA SGIC i Santander Asset Management, SA, SGIC, si en algun moment presten serveis als Clients del Banc a través d'aquest.

Dret a sol·licitar canvis a la classificació assignada

Segons la "Política de Classificació de Clients" del Banc, es poden sol·licitar els canvis de classificació següents:

Classificació d'origen	Canvis de classificació possibles
Client detallista	Cliente professional
Client professional	Cliente detallista Cliente contrapart elegible
Client contrapart elegible	Cliente professional Cliente detallista

Si el Client vol canviar la seva classificació, ha de demanar-ho al Banc per escrit. La sol·licitud ha d'incloure la firma del Client i la data a partir de la qual vol que la nova classificació tingui efecte. El Client pot presentar la seva sol·licitud en persona a una oficina del Banc o a través del formulari disponible a www.bancosantander.es/espacio-mifid.

Que el Banc accepti la sol·licitud depèn del compliment per part del Client dels requisits legals i reglamentaris establerts a cada moment per al canvi de categoria que demana. Si el Client canvia de detallista a professional, ha de renunciar expressament a ser considerat Client detallista i al nivell de protecció associat. En aquest cas, haurà de marcar al formulari les declaracions previstes del compliment d'almenys 2 dels 3 requisits assenyalats a continuació i exigits per la normativa i aportar juntament amb formulari, en el cas que el Banc no disposi de les dades que li permetin comprovar-ho per si mateix, informació i justificació suficient d'aquests requisits:

- Haver fet operacions als mercats de valors amb un volum mitjà superior a 125.000 euros els darrers 4 trimestres, amb una freqüència mitjana superior a 10 operacions per trimestre.
- Que l'efectiu i el valor dels instruments financers dipositats a entitats financeres superen els 500.000 euros;

- Haver treballat o treballar durant almenys 1 any al sector financer en un lloc que exigeix coneixements sobre les operacions o els serveis previstos.

A banda, abans de fer el canvi a Client professional, el Client detallista haurà de fer el test MiFID. Aquest test acredita que té l'experiència i els coneixements necessaris.

El Banc ha de comunicar al Client la nova classificació assignada o denegar-la sobre la base de la sol·licitud de canvi. Aquesta comunicació també és vàlida per a altres empreses del Grup Santander, com ara Santander Private Banking Gestió SA SGIIC i Santander Asset Management SA SGIIC, si en aquell moment presten serveis al Client a través del Banc. Si la nova classificació assignada es basa en la informació que el Banc no pot comprovar per si mateix, el Client és responsable que la informació que faciliti al Banc sigui exacta i veraç. El Banc no és responsable de cap dany o perjudici que pugui sorgir si la informació no és correcta o no és veraç. No obstant això, si cal el Banc pot demanar més informació per comprovar les dades per a l'assignació de la classificació sol·licitada. En qualsevol cas, el Banc té dret a canviar la classificació segons les condicions que estableixi la normativa aplicable a cada moment i la Política de Classificació de Clients del Banc. El Banc informa el Client sobre el canvi de classificació.

Clients professionals i Clients contraparts elegibles

D'acord amb la normativa sobre els mercats de valors i els serveis d'inversió, si el Client està classificat com a Client professional o contrapart elegible, en la prestació dels serveis per part del Banc s'estableix el següent:

Si el Client està classificat com a Client professional, el Banc no està obligat a proporcionar-li la informació següent, llevat que la sol·liciti per escrit:

- Informació sobre l'execució de les seves operacions, inclosa la informació sobre les comissions, els costos i les despeses associades a aquestes.
- Informació periòdica sobre l'estat de les seves posicions en productes d'inversió.
- Quan el Banc presti el servei d'assessorament:
 - (i) informació sobre com els productes d'inversió recomanats s'ajusten a les característiques, les preferències i els objectius d'inversió; i
 - (ii) una valoració sobre si els beneficis del canvi de productes d'inversió recomanats són superiors o no als costos associats al canvi.
- Quan el Banc presti el servei de gestió de carteres: (i) un informe periòdic sobre el servei i les inversions mantingudes en aquest; i (ii) informació quan el valor global de la cartera caigui un 10 % i, posteriorment, en múltiples del 10 %.
- A més, quan el Client faci operacions que no estan relacionades amb els serveis d'assessorament i de gestió de carteres, el Banc no està obligat a informar-li sobre els costos i les despeses associats a aquesta inversió, ni abans ni després de fer l'operació, mentre mantingueu la inversió.

Si el Client està classificat com a Client contrapart elegible, el Banc no té l'obligació de proporcionar informació sobre l'entitat, els serveis i els productes d'inversió, l'execució de les operacions, les operacions realitzades i els productes d'inversió que mantingui en les seves posicions, els costos, les despeses, els incentius associats i altres aspectes.

AVALUACIÓ DE LA CONVENIÈNCIA I DE LA IDONEÏTAT

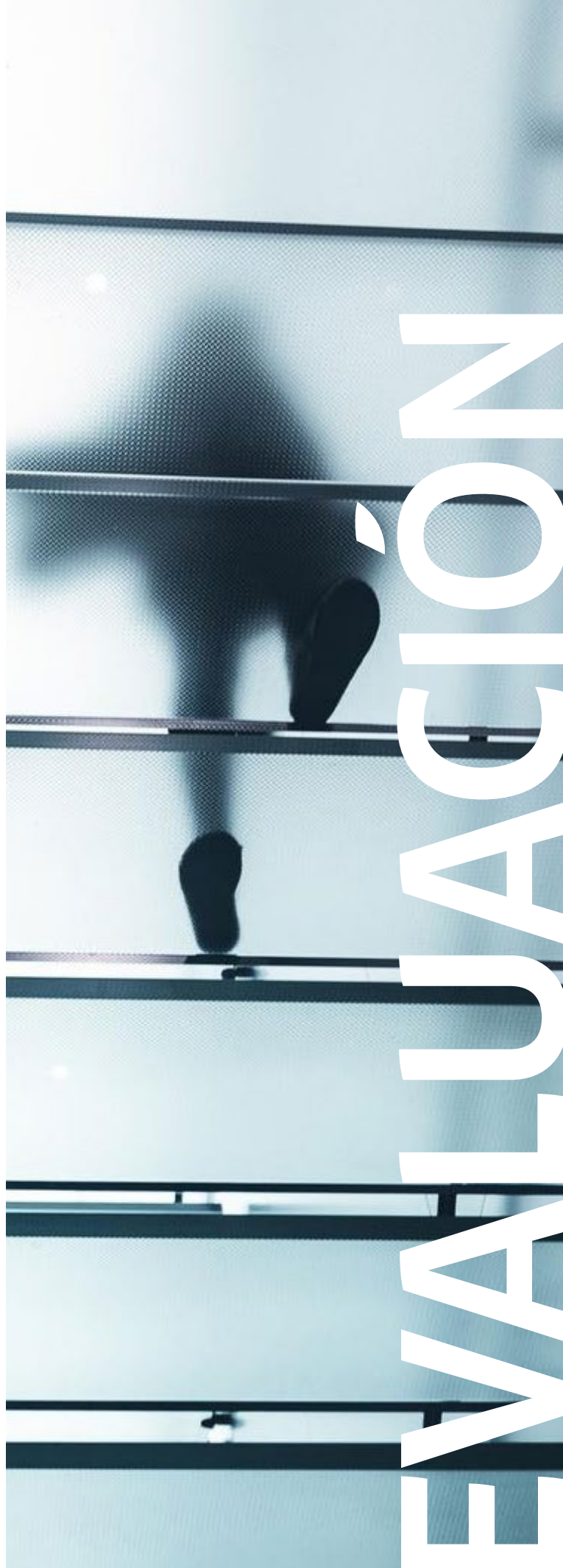
El Banc avalua si els productes o els serveis són convenients o idonis per al Client, d'acord amb la normativa aplicable, segons el que estableix el Contracte Bàsic per a la prestació dels serveis d'inversió (d'ara endavant, el "Contracte Bàsic") i els Contractes Específics (segons es defineix al Contracte Bàsic) que el Client signi. L'objectiu d'aquestes avaluacions és permetre al Banc actuar en el millor interès del Client.

En l'avaluació de conveniència, el Banc avalua els coneixements i l'experiència en inversions del Client per determinar si un producte o un servei és adequat per al Client.

Quan el Banc comercialitza productes d'inversió, n'avalua la conveniència per al Client. Aquesta avaluació es duu a terme sempre que la inversió es refereixi a productes classificats com a complexos segons la normativa aplicable, fins i tot si la iniciativa de la inversió és del Client, és a dir, que és ell qui ho demana. No obstant això, si la inversió és en productes que no es classifiquen com a complexos i la iniciativa és del Client, el Banc no està obligat a avaluar si aquests productes són convenients per a ell, informant-ne el client (a l'operativa sobre Institucions d'Inversió Col·lectiva —llevat d'ETF no complexos—, estiguin o no classificats com a productes complexos, el Banc duu a terme l'avaluació de conveniència).

El Banc considera que les ordres que el Client doni directament sobre productes no complexos a través dels canals no presencials que el Banc tingui disponibles en cada moment són iniciativa del Client. Per això, el Banc no està obligat a avaluar la conveniència d'aquestes ordres.

En l'avaluació de la idoneïtat del Client, el Banc valora els coneixements i l'experiència en inversions, la situació financera (inclosa la capacitat per suportar pèrdues) i els objectius d'inversió (inclosa la tolerància al risc i les possibles preferències de sostenibilitat). El Banc avalua la idoneïtat quan presta el servei d'assessorament o el servei de

gestió de carteres per determinar si els productes o els serveis són idonis per al Client, tenint en compte les característiques, les necessitats i els objectius.

Per poder dur a terme aquestes avaluacions, segons el servei o el producte de què es tracti, el Client haurà de fer els tests o qüestionaris que el Banc estableixi (el "Test MiFID") que permet al Banc demanar la informació següent sobre el Client:

- Per a l'avaluació de conveniència: informació sobre els seus coneixements i experiència en inversions.
- Per a l'avaluació d'idoneïtat: informació sobre els coneixements i l'experiència en inversions, la situació financera i els objectius d'inversió, incloses les possibles preferències de sostenibilitat.

Per avaluar la conveniència, si el Test MiFID del Client continua vigent i ha proporcionat tota la informació demanada per a l'avaluació d'idoneïtat, el Banc ha de prendre en consideració la informació que ja té sobre els seus coneixements i l'experiència en inversions, inclosa en aquest Test MiFID.

El Test MiFID té una validesa màxima de 3 anys d'ençà que es fa. Tot i això, el Banc li pot demanar al Client que actualitzi o confirmi la seva informació per fer les avaluacions de conveniència i idoneïtat. El Banc comunica al Client els resultats d'aquestes avaluacions.

El Client ha de proporcionar al Banc tota la informació necessària perquè pugui fer les avaluacions de conveniència i d'idoneïtat. Si aquesta informació canvia, heu d'informar el Banc i proporcionar la informació actualitzada. La nova informació que el Client proporcioni substitueix l'anterior.

Si el Client no facilita la informació necessària al Banc per avaluar la conveniència o aquesta informació és insuficient, el Banc adverteix al Client que no pot decidir si un determinat producte o servei és convenient per a ell. En aquests casos, el Banc informa el Client que no ha pogut avaluar la conveniència del producte o servei en qüestió, us adverteix de les conseqüències si contracteu el producte o servei i us demanarà que confirmeu expressament (per escrit o de paraula) que voleu fer la contractació, segons la normativa aplicable.

Si el Client no proporciona la informació sol·licitada pel Banc per a l'avaluació d'idoneïtat, o si aquesta informació és insuficient, el Banc no pot prestar els serveis d'assessorament i gestió de carteres.

El Banc proporciona al Client la informació necessària i us fa les advertències que corresponguin sobre les avaluacions de conveniència i idoneïtat, d'acord amb la normativa aplicable.

En els serveis d'assessorament i gestió de carteres, si no hi ha productes que s'ajustin a les preferències de sostenibilitat del Client, les pot adaptar indicant-ne els motius. Aquesta adaptació no altera el termini de validesa del Test MiFID del Client.

El Banc compta amb sistemes informàtics i eines que permeten comprovar si els serveis i els productes d'inversió són adequats i idonis per a cada Client.

Cotitularitat i representació

En relació amb els Contractes Específics amb diversos Titulars:

- L'avaluació d'idoneïtat es fa tenint en compte el Test MiFID del Titular que figurei com a primer titular del Contracte Específic (el "**Primer Titular**").

Si els Titulars no es posen d'acord per designar un Primer Titular, el Banc considera com a Primer Titular el Titular amb menys coneixements i experiència en inversions, amb

la situació financera més feble o els objectius d'inversió més conservadors, tenint en compte el seu Test MiFID per avaluar la idoneïtat.

Si els Titulars volen canviar el Primer Titular, tots els Titulars han de fer la sol·licitud per escrit al Banc. En qualsevol cas, els productes o serveis que s'hagin contractat abans del canvi segueixen sent vàlids.

- L'avaluació de conveniència es fa tenint en compte el Test MiFID del Titular que faci la contractació o l'operació ("**Ordenant**").

En cas que el Contracte Específic no ho estableixi expressament, es considera com a Ordenant el Primer Titular del Contracte Específic. Si en el Contracte Específic s'identifica més d'un Ordenant, per a l'avaluació de conveniència es pren en consideració el Test MiFID de l'ordenant que figura, en primer lloc al Contracte Específic..

- La resta dels Titulars accepta les avaluacions de conveniència i idoneïtat realitzades segons el que s'indiqui en els punts anteriors i queden obligats per aquestes avaluacions.

Si el Client actua per mitjà de representants, a les avaluacions de conveniència i idoneïtat:

- El Banc té en compte el Test MiFID del Client, i deixa a part el fet establert en relació amb els Contractes Específics amb diversos titulars.

El Test MiFID l'ha de fer el representant, o bé, quan sigui possible, el Client.

- Quan el representant faci el corresponent Test MiFID en representació del Client: :
 - El Banc té en compte els coneixements i l'experiència en inversions del representant.
 - El Banc té en compte la situació financera, els objectius d'inversió i les preferències de sostenibilitat del Client representat, segons la informació obtinguda del seu Test MiFID.

- Si canvia la informació o les circumstàncies del Client o de la seva representació, s'ha d'informar el Banc i proporcionar la informació actualitzada.

PROCEDIMENT PER A LA PRESTACIÓ DE SERVEIS D'INVERSIÓ I AUXILIARS

Abans de prestar qualsevol servei d'inversió o auxiliar, si el Banc es reuneix en persona amb el Client/Client potencial, l'empleat ha de redactar una acta de la reunió presencial entre el Banc i el Client, acabi o no en contractació. Aquesta acta l'han de signar tots els assistents en finalitzar la reunió. El Client pot accedir a aquestes actes durant un màxim de 5 anys des de la data de la reunió.

Assessorament

El servei d'assessorament en matèria d'inversió només es presta a Clients detallistes o professionals.

En el servei d'assessorament en matèria d'inversió, el Banc fa recomanacions personalitzades al Client sobre serveis i productes d'inversió i avalua la idoneïtat segons el resultat del Test MiFID.

El Client és lliure de seguir o no les recomanacions del Banc. El servei d'assessorament del Banc no el faculta per gestionar les inversions del Client. El Client és l'únic responsable de les decisions que prengui sobre les seves inversions. El Client decideix si manté o no les seves inversions i ha de vigilar com evolucionen.

El servei d'assessorament pot ser independent o no independent, i s'ha d'ajustar als termes i als procediments establerts pel Banc. En tot cas, el Contracte Bàsic i els corresponents Contractes Específics informen degudament el Client sobre el caràcter independent o no independent del servei d'assessorament prestat pel Banc.

Tant si ofereix assessorament no independent com si ofereix assessorament independent, el Banc té en compte els riscos de sostenibilitat a l'hora de prestar el servei. Això es fa d'acord amb la Política de Riscos Mediambientals, Socials i de Canvi Climàtic establerta pel Banc que el Client pot consultar a www.bancosantander.es

En aquesta política, el Banc estableix els criteris per identificar, avaluar, monitorar i gestionar els riscos mediambientals i socials i altres activitats relacionades amb el canvi climàtic. Segons aquesta política, a les inversions considerades per al servei d'assessorament, s'avaluen els impactes més importants dels riscos mediambientals i socials de cada inversió.

Aquests riscos corresponen a esdeveniments o condicions mediambientals, socials o de governança i depenen, entre d'altres, del tipus d'emissor, el sector d'activitat o la localització geogràfica. Els riscos de sostenibilitat poden afectar el valor de les inversions en manifestar-se com a riscos financers sobre les inversions, com ara risc de mercat (per exemple, per una reducció en la demanda en canviar les preferències dels consumidors), risc operacional (per exemple, en incrementar-se els costos operatius) i riscos legals. Aquests riscos poden reduir els beneficis, el capital disponible i el canvi de preu dels actius o el seu impagament, cosa que pot afectar el crèdit i la liquiditat.

El Banc té eines i procediments per integrar els riscos de sostenibilitat en els processos d'assessorament i fa un seguiment continu de les polítiques i els procediments ASG (mediambientals, socials i de bon govern).

Pel que fa als serveis d'assessorament no independents, el Banc pot rebre incentius d'altres entitats. Per a això, el Banc incorpora en aquests serveis elements addicionals o de nivell superior que permeten als clients beneficiar-se d'una major qualitat en els serveis, d'acord amb la normativa aplicable.

En cas que el Banc ofereixi un servei d'assessorament independent, no rep ni reté incentius d'altres entitats, llevat que siguin beneficis no monetaris menors, raonables i proporcionats, que no afectin la independència del Banc i que puguin millorar la qualitat del servei que presta. Si el Banc rep incentius en l'àmbit d'aquest servei, les quantitats que correspongui transferir al Client s'han d'abonar a un compte d'efectiu del qual sigui titular. Que el Banc rebi incentius no impedeix ni és un obstacle perquè actuï en el millor interès dels Clients.

El Banc dona accés al Client a una àmplia gamma d'instruments financers adequats per a aquest. Aquesta gamma d'instruments financers està prou diversificada i té en compte criteris de proporcionalitat i representativitat dels instruments financers disponibles segons les característiques i l'abast del servei d'assessorament prestat i el caràcter independent o no independent.

El Banc ha establert un procés de selecció i de classificació dels instruments financers considerats en cada modalitat del servei d'assessorament, assignant-los una sèrie de paràmetres segons la categoria a què pertanyin i que serveix de base per fer les recomanacions d'inversió.

Per poder prestar el servei d'assessorament, el Banc exigeix fer una avaluació de la idoneïtat, segons el que estableix la normativa aplicable. Per això, recopila informació dels seus Clients sobre els seus coneixements i experiència en inversions, situació financera (inclosa la seva capacitat per suportar pèrdues), objectius d'inversió (inclosa la tolerància al risc) i preferències de sostenibilitat.

És important que el Client faciliti informació completa i exacta perquè el Banc pugui recomanar productes o serveis adequats per a ell. Sense aquesta informació, el Banc no pot prestar els serveis d'inversió que requereixin una avaluació d'idoneïtat ni, per tant, fer recomanacions al Client.

Amb aquesta informació, el Banc pot comprovar que els productes recomanats als Clients dins del servei d'assessorament són compatibles amb el mercat objectiu definit pel fabricant i el distribuïdor del producte.

En certs tipus d'assessorament, com ara l'assessorament independent o l'assessorament no independent per a instruments de cobertura

especialment dissenyats per a les operacions comercials i de finançament d'empreses, el Banc fa una avaluació d'idoneïtat específica.

El Banc pot prestar assessorament sobre inversions en aquestes modalitats:

1 Assessorament recurrent per a Clients de banca privada anomenat "Santander asesora"

El Banc ofereix al Client un servei continuat d'assessorament no independent sobre inversions en què us fa recomanacions de forma habitual. Aquest servei es diu "Santander Asesora" i està disponible només per als Clients de banca privada.

El servei es presta sobre la cartera assessorada del Client, d'acord amb el que estableix aquest Contracte i el Contracte Específic del servei "Santander Asesora".

El Client paga al Banc una comissió d'assessorament per a aquest servei.

Per a aquest servei, el Banc ha establert controls per assegurar-se que les recomanacions que faci al Client siguin adequades. Per fer-ho, té en compte el resultat del Test MiFID en vigor i el conjunt de les posicions del Client en productes de passiu, estalvi i inversió, com a Titular únic o com a Primer Titular, en cas de cotitularitat, sense tenir en compte les posicions que tingui en carteres d'assessorament independent.

El Banc dona accés al Client una àmplia varietat de productes d'inversió, que inclou accions i participacions en Institucions d'Inversió Col·lectiva (IIC) i altres entitats d'inversió col·lectiva, tant nacionals com estrangeres. També inclou qualsevol instrument financer o valor negociable de renda fixa o variable, tant si cotitza en mercats secundaris oficials, Sistemes Multilaterals de Negociació (SMN) o Sistemes Organitzats de Contractació (SOC), regulats o no, siguin nacionals siguin estrangers. La gamma de productes inclou entitats i Institucions d'Inversió Col·lectiva de tercers proveïdors, així com instruments financers emesos, avalats o gestionats per entitats pertanyents al Grup Santander o entitats vinculades contractualment o altrament amb el Banc.

En relació amb la cartera amb assessorament del Client, el Banc:

- Fa un seguiment de les inversions del Client.
- Adverteix el Client sobre les mesures que ha de prendre per tal que les seves inversions s'ajustin al seu perfil inversor i a la seva situació econòmica o financera.
- Informa el Client mensualment sobre l'evolució d'aquestes inversions.

El Banc envia al Client un informe mensual de seguiment amb informació personalitzada sobre les inversions de la seva cartera amb assessorament. Aquest informe inclou dades actualitzades sobre si les inversions del Client són adequades segons el resultat del Test MiFID en vigor, i informació sobre els mercats financers.

2 Assessorament independent per a Clients de banca privada

El Banc ofereix al Client un servei d'assessorament recurrent i independent sobre inversions en què us fa recomanacions de forma habitual. Aquest servei només està disponible per als Clients de banca privada el patrimoni dels quals en el Banc superi una quantitat determinada.

El servei es presta sobre la cartera sota assessorament independent del Client,

d'acord amb el que estableix aquest Contracte i el Contracte Específic del servei d'assessorament independent.

El Client paga al Banc una comissió d'assessorament per a aquest servei.

Per a aquest servei, el Banc ha definit els controls per a la idoneïtat de les recomanacions al Client, que es duen a terme prenent com a referència el resultat del Test MiFID en vigor específic per a assessorament independent i té en consideració exclusivament les posicions mantingudes pel Client a la cartera sota assessorament independent, com a Titular únic o com Primer Titular, en cas de cotitularitat.

El Banc posa a la disposició del Client una àmplia varietat de productes d'inversió de tercers proveïdors o emissors, inclosos instruments financers emesos, avalats o gestionats per entitats del Grup Santander o entitats vinculades al Banc. El Banc selecciona una àmplia gamma d'instruments financers diversificats en termes de classes i emissors o proveïdors per garantir que el Client pugui complir els objectius d'inversió.

La gamma de productes d'inversió considerats pel Banc per prestar aquest servei inclou accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva (IIC) i altres entitats d'inversió col·lectiva, tant nacionals com estrangeres. També inclou qualsevol instrument financer o valor negociable de renda fixa o renda variable, cotitzats o no cotitzats en mercats secundaris oficials, sistemes multilaterals de negociació (SMN) o sistemes organitzats de contractació (SOC), regulats o no, tant nacionals com estrangers.

En relació amb la cartera amb assessorament independent del Client, el Banc:

- Fa un seguiment de les inversions del Client.
- Adverteix el Client sobre les mesures que ha de tenir en compte per tal que les seves inversions s'ajustin al seu perfil inversor i a la seva situació econòmica o financera.

- Informa el Client mensualment sobre l'evolució d'aquestes inversions.

El Banc envia al Client un informe mensual de seguiment amb informació personalitzada sobre les inversions de la seva cartera sota assessorament independent. Aquest informe inclou informació actualitzada sobre si les inversions que el Client té a la seva cartera d'assessorament independent són adequades segons el resultat del Test MiFID específic per al servei d'assessorament independent, així com altra informació sobre els mercats financers.

3 Assessorament puntual per a Clients de banca privada

El Banc ofereix al Client un servei d'assessorament no independent sobre inversions en què us fa recomanacions de forma puntual. Aquest servei només està disponible per als Clients de Banca privada.

Aquest servei es presta sobre una cartera de mera custòdia del Client, d'acord amb el que s'estableix en aquest Contracte.

Per a aquest servei, el Banc ha establert controls per assegurar-se que les recomanacions que faci al Client siguin les adequades. Per això, té en compte el resultat del Test MiFID del Client i totes les seves posicions en productes de passiu, estalvi i inversió, sigui com a Titular únic o com a Primer Titular en cas de cotitularitat, excepte les posicions que tinguin en carteres d'assessorament independent.

El Banc ofereix al Client una àmplia varietat de productes d'inversió, com ara accions i participacions a Institucions d'Inversió Col·lectiva (IIC) i altres entitats d'inversió col·lectiva, tant nacionals com estrangeres. També inclou qualsevol instrument financer o valor negociable de renda fixa o variable, tant si cotitza en mercats secundaris oficials, Sistemes Multilaterals de Negociació (SMN) o Sistemes Organitzats de Contractació (SOC), regulats o no, siguin nacionals siguin estrangers. La gamma de productes abasta entitats i institucions d'inversió col·lectiva de tercers proveïdors, així com instruments financers emesos, avalats o gestionats per entitats pertanyents al Grup Santander o a entitats vinculades amb el Banc per contracte o altrament.

En aquest servei d'assessorament puntual, les recomanacions que faci el Banc al Client no tenen una periodicitat fixa. El Banc fa recomanacions quan el Client ho demani o quan ho consideri necessari segons la seva activitat.

El Banc no està obligat a fer un seguiment ni a proposar inversions al Client, encara que es derivin d'un assessorament.

El Banc revisa les inversions que manté amb el Client almenys un cop l'any per comprovar si hi són adequades d'acord amb el seu Test MiFID en vigor. A més, haurà d'informar el Client sobre el resultat d'aquesta revisió.

4 Assessorament puntual en instruments de cobertura

El Banc ofereix al Client un servei d'assessorament per producte de caràcter no independent sobre instruments financers de cobertura, en què fa recomanacions al Client de manera puntual. Aquest servei està disponible només per als Clients del Banc que siguin empreses, en l'àmbit de les operacions comercials i de finançament.

El Banc ha establert els controls per a la idoneïtat de les recomanacions al Client, que es duen a terme prenent com a referència els resultats del Test MiFID en vigor específic per a assessorament en instruments de cobertura i avaluant de manera individual la idoneïtat de cada producte recomanat.

En aquest servei, el Banc ofereix al Client una àmplia gamma de productes de cobertura, que inclouen principalment els instruments de cobertura originats per entitats del Grup Santander.

En aquest servei d'assessorament puntual, les recomanacions que faci el Banc al Client no tenen una periodicitat fixa. El Banc fa recomanacions quan ho demani el Client o quan ho consideri necessari en el marc de la seva activitat.

El Banc no està obligat a fer un seguiment ni a proposar inversions al Client, encara que es derivin d'un assessorament.

El Banc informa el Client sobre el valor de l'instrument de cobertura contractat almenys una vegada al trimestre. El Client és responsable de mantenir o no la cobertura i de vigilar la seva evolució.

5 Assessorament puntual

El Banc ofereix al Client un servei d'assessorament no independent sobre inversions en què us fa recomanacions de forma puntual. Aquest servei està disponible per a tots els Clients del Banc, menys per als Clients de banca privada. El servei es presta sobre una cartera de mera custòdia del Client.

Per a aquest servei, el Banc ha establert controls per assegurar-se que les recomanacions que faci al Client siguin adequades per a ell. Per això, té en compte el resultat del Test MiFID en vigor del Client i totes les seves posicions en productes de passiu, estalvi i inversió, sigui com a titular únic o com a primer titular en cas de cotitularitat, excepte les posicions que tingui en carteres d'assessorament independent.

En aquest servei, el Banc ofereix al Client una àmplia varietat de productes d'inversió, com ara accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva, tant nacionals com estrangeres.

Aquests productes són emesos, avalats o gestionats per entitats del Grup Santander.

També inclou instruments financers emesos, avalats o gestionats per entitats vinculades al Banc, com a entitats del Grup Santander o entitats amb què el Banc té un contracte.

En aquest servei d'assessorament puntual, les recomanacions que faci el Banc al Client no tenen una periodicitat fixa. El Banc fa recomanacions quan el Client ho demani o quan ho consideri necessari segons la seva activitat.

El Banc no està obligat a fer un seguiment ni a proposar inversions al Client, encara que es derivin d'un assessorament.

El Banc revisa les inversions que manté amb el Client almenys un cop l'any per comprovar si hi són adequades d'acord amb el seu Test MiFID en vigor. A més, haurà d'informar el Client sobre el resultat d'aquesta revisió.

6 Assessorament recurrent per a clients de banca privada - "Asesoramiento Activo"

El Banc ofereix al Client un servei continuat d'assessorament no independent sobre inversions en què us fa recomanacions de forma habitual. Aquest servei es diu "Asesoramiento activo" i només està disponible per als Clients de banca privada. El servei es presta sobre la cartera assessorada del Client, d'acord amb el que estableix el Contracte Bàsic i el Contracte Específic del servei "Asesoramiento activo".

El Client paga al Banc una comissió d'assessorament per a aquest servei.

Per a aquest servei, el Banc ha establert controls per assegurar-se que les recomanacions que faci al Client siguin adequades per a ell.

Per això, té en compte els resultats del Test MiFID en vigor i totes les posicions del Client en productes de passiu, estalvi i inversió al Banc, sempre que el Client sigui l'únic Titular o el Primer Titular en cas de cotitularitat. Això no inclou les posicions que el Client tingui a les carteres d'assessorament independent.

El Banc posa a disposició del Client una àmplia varietat de productes d'inversió, com ara participacions de fons d'inversió cotitzats (ETF o Exchange Traded Funds), accions i participacions d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, entre d'altres. Aquests productes poden ser nacionals o estrangers i poden ser de renda fixa o variable. També poden cotitzar o no en mercats secundaris oficials, Sistemes Multilaterals de Negociació (SMN) o Sistemes Organitzats de Contractació (SOC), regulats o no. La gamma de productes inclou entitats i Institucions d'Inversió Col·lectiva de tercers proveïdors, així com instruments financers emesos, avalats o gestionats per entitats pertanyents al Grup Santander o entitats vinculades amb el Banc per contracte o altrament.

En relació amb la cartera amb assessorament del Client, el Banc::

- Fa un seguiment de les inversions del Client.

- Adverteix el Client sobre les mesures que ha de prendre per tal que les seves inversions s'ajustin al seu perfil inversor i a la seva situació econòmica o financera.

- Informa el Client mensualment sobre l'evolució d'aquestes inversions.

El Banc envia al Client un informe mensual de seguiment amb informació personalitzada sobre les inversions de la seva cartera amb assessorament. Aquest informe inclou informació actualitzada sobre si les inversions que el Client té a la seva cartera d'assessorament independent són adequades segons el resultat del Test MiFID en vigor, així com altra informació sobre els mercats financers.

Operativa no assessorada

El Client pot ordenar les operacions sense assessorament que consideri oportunes sota la seva iniciativa i responsabilitat. En aquest cas, el Banc presta al Client els serveis de recepció, transmissió i execució d'ordres, segons correspongui per a cada operació.

El Banc no està obligat a valorar si l'operació és adequada o no per al Client, llevat dels termes i amb l'abast previst en el Contracte Bàsic i en els Contractes Específics que el Client signi, segons la normativa aplicable.

El resultat de les decisions d'inversió o de desinversió executades és responsabilitat del Client, que també s'encarrega de decidir si manté o no les inversions i de vigilar-ne l'evolució.

Per a l'operativa no assessorada sobre productes d'inversió, el Banc posa a disposició del Client un conjunt d'eines que l'ajuden a prendre decisions d'inversió i a fer-ne un seguiment i ajustament:

- El Banc disposa d'uns controls en els seus sistemes de contractació que generen els avisos oportuns al Client sobre les seves inversions.
- Les eines permeten al Client accedir a informació completa i detallada sobre els productes i conèixer la situació dels mercats.

- El Banc posa a disposició del Client eines d'anàlisi que l'ajuden a buscar productes, així com a fer simulacions i comparatives.

El Banc ofereix al Client una àmplia varietat de productes d'inversió, com ara accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva i altres entitats d'inversió col·lectiva, tant nacionals com estrangeres. També inclou qualsevol instrument financer o valor negociable de renda fixa o de renda variable, tant si cotitza en mercats secundaris oficials, Sistemes Multilaterals de Negociació (SMN) o Sistemes Organitzats de Contractació (SOC), regulats o no, siguin nacionals, siguin estrangers.

En funció del segment comercial que el Banc assigni al Client (és a dir, si pertany o no a Banca privada), la gamma de productes pot incloure Institucions d'Inversió Col·lectiva de tercers proveïdors, així com instruments financers emesos, avalats o gestionats per entitats pertanyents al Grup Santander o entitats vinculades per contracte o altrament amb el Banc. Independentment del segment assignat al Client, aquest pot fer operacions no assessorades a través de les plataformes d'inversió de què el Banc disposi a cada moment en canals no presencials. La gamma de productes sobre els quals el Client pot operar a través de les plataformes esmentades inclou Institucions d'Inversió Col·lectiva de tercers proveïdors, així com instruments financers emesos, avalats o gestionats per entitats pertanyents al Grup Santander o entitats vinculades per contracte o altrament amb el Banc.

El Banc envia al Client, almenys cada 3 mesos, un resum amb el valor dels productes que té.

El Banc avisa el Client si l'operació que vol fer no és adequada per a ell. Tot i això, el Client pot fer-la pel seu compte i risc, si la normativa ho permet.

Gestió de Carteres

Al servei de gestió de carteres, el Client ordena al Banc per escrit que gestioni els productes d'inversió i/o efectiu continguts en una cartera d'inversió de què és titular, d'acord amb els criteris d'inversió indicats pel Client. El Banc avalua la idoneïtat per al Client, segons el resultat del Test MiFID.

Aquest servei només està disponible per a Clients detallistes o professionals.

El servei es presta sobre la cartera gestionada del Client, segons el que s'estableix en el Contracte Bàsic i el Contracte Específic del servei de gestió de carteres. En aquest Contracte Específic s'estableix, entre altres coses, el risc de la cartera gestionada, els actius financers en què pot invertir el Banc per ordre del Client i un indicador de referència perquè el Client pugui comparar l'evolució de les inversions de la cartera gestionada.

D'aquesta manera, la gestió es realitza d'acord amb les instruccions que el Client ha donat al Banc i la informació que el Client ha facilitat sobre els seus coneixements i experiència, la situació financera (inclosa la capacitat per suportar pèrdues), els objectius d'inversió (inclosa la tolerància al risc) i les preferències de sostenibilitat.

Per complir les instruccions del Client, el Banc pot fer tota mena d'operacions, com ara compres, vendes, subscripcions, reemborsaments, amortitzacions, bescanvis, conversions o qualsevol altra que sigui necessària per a l'administració i la gestió de la cartera gestionada.

El Client paga al Banc una comissió de gestió per aquest servei. En els serveis de gestió de carteres, el Banc no rep o, si escau, no reté incentius de tercers, llevat que siguin beneficis no monetaris menors que siguin raonables i proporcionats, que no facin malbé la independència del Banc i que puguin augmentar la qualitat del servei prestat al Client. Si el Banc rep incentius en el marc d'aquest servei, les quantitats que corresponguin al Client s'abonaran en un compte d'efectiu al seu nom.

Per a aquest servei, el Banc ha definit controls per a la idoneïtat de la cartera gestionada, que es faran prenent com a referència el resultat del Test MiFID en vigor del Client. Aquests controls tindran en compte el conjunt de les seves posicions en productes de passiu, estalvi i inversió al Banc com a Titular únic o Primer Titular —en cas que hi hagi diversos titulars—, exceptuant les posicions mantingudes pel Client en carteres d'assessorament independent.

Abans de la contractació del servei, el Banc proporciona al Client la informació precontractual sobre sostenibilitat de la cartera gestionada que vulgui contractar.

El Banc revisa, almenys cada 3 mesos, l'adequació dels productes d'inversió que el Client té a la cartera gestionada durant el període informat, segons el resultat del seu Test MiFID en vigor. El Banc ha d'informar el Client sobre el resultat d'aquesta revisió.

Aquest informe inclou, entre altres aspectes:

- Informació sobre les activitats de gestió realitzades.
- Un estat de posicions.
- Un detall de les operacions executades.
- Informació actualitzada sobre l'adequació de les posicions que manteniu d'acord amb el resultat del Test MiFID en vigor del Client.

Cada cartera gestionada té un indicador de referència perquè el Client pugui comparar l'evolució de la seva inversió.

A més, el Banc informa el Client si el valor de la seva inversió disminueix un 10 % o més, o si disminueix en múltiples de 10 % respecte del valor de la inversió en cada període d'informació.

En aquest servei, el Banc no està obligat a proporcionar al Client la informació corresponent sobre el producte o l'operació de què es tracti amb antelació suficient abans de cada decisió d'inversió sobre la cartera gestionada presa pel Banc.

Les carteres gestionades estan subjectes a un control constant del risc que assumeixen, tant en termes generals com per tipologia d'actius o grau de concentració.

Els actius que es poden incloure en les carteres gestionades són: valors que cotitzen en borses de valors o sistemes organitzats de negociació, accions o participacions d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, instruments del mercat monetari, passius financers (a Banco Santander), actius financers de renda fixa i instruments híbrids llistats i amb valor de mercat disponible i instruments financers derivat.

La manera de valorar aquests actius depèn del tipus d'actiu i es detalla en el contracte de cartera gestionada. En l'exercici de la seva activitat de gestió de carteres, el Banc duu a terme tota classe d'operacions relatives a compres, vendes, subscripcions i reemborsaments (directes i per traspàs), amortitzacions, bescanvis, conversions, sobre les categories de valors indicats anteriorment i, en general, totes les operacions que siguin necessàries per al desenvolupament de l'administració i la gestió de la cartera encomanada. En cap cas les operacions superen el valor de la cartera gestionada, sobretot pel possible ús d'instruments financers derivats.

El Banc no fa l'operativa de préstec de valors sobre actius inclosos en una cartera gestionada, ni operacions amb instruments financers derivats sobre matèries primeres amb liquidació en espècie. El Banc no fa inversions per compte del Client en instruments financers d'empreses i entitats que no compleixin amb els criteris ètics, socials i ambientals del Banc.

A més, les inversions s'han d'ajustar a les característiques en matèria de sostenibilitat que s'estableixin per a cada cartera gestionada, segons la normativa aplicable.

Tot això s'aplica d'acord amb el que estableix el contracte de gestió i administració de carteres d'inversió que el Client signi amb el Banc.

El Banc pot delegar la gestió de les carteres gestionades en altres entitats, sense que això suposi una limitació de la responsabilitat del Banc davant del Client per l'activitat delegada.

Custòdia i administració d'instruments financers

El Banc ofereix al Client el servei de custòdia i l'administració dels productes d'inversió en què el Client inverteixi a través dels serveis d'inversió regulats pel Contracte Bàsic. El Banc custodia els productes d'inversió del Client representats per mitjà de títols físics, certificats, anotacions en compte, sistemes basats en tecnologia de registres distribuïts, o qualsevol altre mitjà de representació o registre admès per la normativa aplicable, el dipòsit, la custòdia, el registre i l'administració del qual s'ha confiat al Banc.

El Client ha de tenir una cartera d'instruments financers perquè el Banc pugui oferir-li el servei de custòdia i d'administració. El servei es presta sobre la cartera d'instruments financers del Client, d'acord amb el que estableix aquest Contracte i el Contracte Específic de cartera d'instruments financers.

El Banc registra a la cartera d'instruments financers del Client els productes d'inversió dels quals sigui titular. Per fer-ho, el Client ha de demostrar suficientment els seus drets sobre els productes. El Banc custodia els títols físics dels productes d'inversió i, si estan representats d'una altra manera, els inscriu o en promou la inscripció en el registre comptable, el registre de participis/accionistes o el sistema de registre distribuït corresponent, i en manté la inscripció i el registre, d'acord amb la normativa aplicable. Si el Client no està d'acord amb alguna operació, liquidació o saldo que el Banc l'informi, ho haurà de comunicar en un termini de 15 dies. Si no ho fa, el Banc considera que el Client està d'acord i queda obligat per aquesta informació.

El Banc està autoritzat pel Client per fer tots els actes i les operacions pròpies del funcionament habitual d'una administració de dipòsit, custòdia o registre de productes d'inversió, perquè aquests instruments conservin els drets que els corresponen, d'acord amb la normativa aplicable. El Banc demana al Client, quan escaigui, que doni instruccions específiques.

Compte d'efectiu associat

El Client ha de tenir els comptes d'efectiu que indiqui associats a la cartera d'instruments financers en que es fan els pagaments corresponents a les contractacions i a les operacions sobre productes d'inversió, amb l'acceptació expressa dels titulars dels comptes d'efectiu esmentats..

El Banc ingressa al compte associat els imports de les vendes, els reemborsaments, els interessos, els dividendes en efectiu, devolucions de nominal, arrodoniments per aportacions o qualsevol altre ingrés derivat de les inversions custodiades.

El Banc carrega al compte associat els imports següents:

- La subscripció d'entitats i institucions d'inversió col·lectiva (IIC), la compra d'accions, els bons, els drets de subscripció o altres productes financers en què el Client inverteixi.
- Les subscripcions, els bescanvis i les conversions de productes d'inversió.
- Les comissions, les despeses i els impostos que es generin per les inversions del Client.

Subcustodis

El Banc pot utilitzar subcustodis per prestar el servei de custòdia i administració, sempre que sigui necessari per oferir un servei eficaç.

El Banc pot encarregar a altres empreses ("tercers") el servei de custòdia i administració d'instruments o el registre individualitzat dels productes d'inversió. No obstant això, el Banc manté la seva responsabilitat davant del Client per la custòdia i l'administració, d'acord amb la normativa aplicable, segons el que preveuen el Contracte Bàsic i els Contractes Específics. El Banc escull els subcustodis amb la mateixa cura com si diposités els seus propis actius

financers i s'assegura que siguin entitats financeres de prestigi i amb bona reputació.

La web del Banc posa a disposició dels seus Clients tota la informació sobre els subcustodis: www.bancosantander.es/es/espacio-mifid.

Informació

El Banc proporciona al Client informació sobre els productes d'inversió custodiats, registrats, dipositats o administrats.

El Banc envia al Client informació sobre l'estat de les posicions almenys cada 3 mesos. El Banc també informa el Client sobre les operacions que canviïn o afectin la seva posició, inclosos els costos i les despeses de l'operació realitzada. Si el Client ho necessita, pot demanar un desglossament detallat d'aquests costos i de les despeses. El Banc també ha de proporcionar al Client la informació legalment exigible que les entitats emissores o gestores dels productes d'inversió dipositats publiquin oficialment.

Aquesta informació ha d'incloure els drets, les obligacions i les operacions relacionades amb la titularitat dels productes d'inversió i l'exercici o la conservació dels drets incorporats. Això s'ha de fer sempre que s'hagi comunicat aquesta informació al Banc, o el Banc en tingui coneixement com a dipositari dels productes d'inversió.

El Banc pot proporcionar al Client aquesta informació juntament amb la informació sobre altres serveis que presti al Client.

Recepció, transmissió i execució d'ordres

Com es detalla a la Política d'Execució d'Ordres, el Banc ofereix als seus Clients:

- El servei de recepció i de transmissió d'ordres respecte dels instruments financers que es negocien als centres d'execució als quals el Banc no accedeix directament. En aquests casos el Banc rep les ordres donades pels clients i les transmet als intermediaris que utilitza per executar-les. Aquest servei inclou operacions amb diferents tipus d'instruments financers, com accions, participacions en IIC, alguns instruments de renda fixa, warrants i certificats, Exchange Traded Products (ETP) i derivats en mercats organitzats.
- El servei d'execució d'ordres respecte dels instruments financers negociats en els centres d'execució a què el Banc accedeix de forma directa i també respecte de productes extraborsaris (és a dir, externs a la borsa) en què el Banc executa directament les ordres dels seus Clients contra la seva pròpia cartera. En aquest servei s'inclouen operacions sobre renda variable cotitzada i accions d'IIC negociades a BME i altres centres de negociació, renda fixa, warrants i certificats, Exchange Traded Products (ETP), derivats en mercats organitzats i productes extraborsaris.

Aquests serveis es presten d'acord amb el que s'ha establert en el Contracte Bàsic i en els Contractes Específics que el Client signi a aquest efecte.

El Client haurà de pagar els costos i les despeses relacionats amb els serveis de recepció, transmissió i execució d'ordre.

Ordres del Client

Les ordres del Client són responsabilitat seva. Han de ser clares i exactes perquè el Banc les pugui executar correctament.

El Banc executa les ordres tan aviat com pot. Si, per executar una ordre, cal transportar títols físics financers, el transport és a compte i risc del Client.

El Banc pot agrupar les ordres del Client amb les d'altres Clients o amb les del Banc mateix si és necessari per a les pràctiques de mercat, o perquè les condicions del mercat ho requereixen. En aquests casos, el Banc té procediments i mecanismes per assegurar-se que el Client no pateixi cap dany econòmic.

Si el Client vol canviar o cancel·lar una ordre que ja ha enviat, el Banc haurà de fer les actuacions necessàries per a aconseguir-lo, sempre que l'ordre no s'hagi executat. Això no obstant, no és responsable si l'ordre s'executa en els termes anteriors a la sol·licitud de modificació o anul·lació, especialment quan l'execució depengui d'altres entitats que no siguin el Banc.

El Banc executa o dona l'ordre d'execució a una altra entitat seguint les indicacions del Client, i respecta el Codi de conducta dels mercats de valors i la Política d'execució d'ordres del Banc. Les ordres que s'hagin d'executar en un mercat regulat, en un sistema multilateral de negociació (SMN), en un Sistema organitzat de contractació (SOC) o en altres centres d'execució, s'han d'ajustar a les normes del mercat o del sistema en què s'executen.

El Banc adverteix al Client que el seguiment d'aquestes indicacions i pautes no garanteix que l'assoliment del millor resultat per a totes les ordres de forma obligatòria. Això és perquè, en alguns casos, obtenir el millor preu no és el millor resultat, ja que hi ha altres factors importants que poden influir en algunes operacions.

El Client pot donar ordres específiques fora de la Política d'execució d'ordres del Banc. No obstant això, si dona una ordre fora d'aquesta Política, pot ser que el Client no obtingui el millor resultat possible.

El Banc pot refusar les ordres específiques del Client. Si les admet, el Banc executa l'ordre específica seguint les instruccions del Client. En aquests casos, s'entén que es compleixen els requisits de la Política d'execució d'ordres respecte dels factors de l'ordre que es vegin afectats per la instrucció específica del Client.

Drets del Banc a les ordres del Client

El Banc té dret a:

- Admetre o no admetre les ordres amb instruccions específiques.
 - Negar-se a vendre instruments financers per compte del Client si no estan dipositats en una cartera d'instruments financers que el Client hagi obert en el Banc abans d'executar la venda.
 - Executar o no executar una ordre de compra d'instruments financers que superi els diners disponibles als comptes d'efectiu associats a la cartera d'instruments financers.
 - Executar o no una ordre, quan es produeixi una o diverses de les situacions següents:
 - Si l'ordre incompleix les exigències del Banc.
 - Si el Client no ha signat l'ordre.
 - Si el Client dona una ordre a través d'un mitjà del qual, en aquell moment, el Banc no en pot disposar.
- El Client ha de confirmar al Banc que l'ordre compleix aquests requisits perquè l'executi.
- Recomprar instruments financers per compte i a càrrec del Client sobre els quals hagi donat una ordre de venda, però la venda no s'ha fet perquè:
 - Els instruments tenen un defecte de forma en el lliurament.
 - Els instruments són inadmissibles segons les normes del sistema de compensació i liquidació en què s'executa l'ordre.
 - El Client no ha lliurat els instruments al Banc amb prou temps perquè els rebí el comprador.
 - Executar ordres o no executar-les a crèdit o a termini per a la compravenda d'instruments financer.

Altres serveis d'inversió i auxiliars

El Banc pot oferir als Clients altres serveis d'inversió i/o auxiliars, com l'assegurament i la col·locació d'instruments financers, l'elaboració d'informes d'inversions i anàlisis financeres i la participació en programes d'emissió de bons d'entitats del sector públic i privat.

El Banc també pot fer per als seus Clients empresa les operacions següents:

- Sortides a borsa (mitjançant OPV, OPS o una combinació d'ambdues),
- Col·locacions accelerades (ABB),
- Ampliacions de capital i altres operacions vinculades a l'assessorament a emissors de totes aquelles activitats relacionades amb actuacions estratègiques sobre el capital de les companyies (OPA, spin-off, etc.).

Serveis: Informes d'inversions i anàlisis financeres

El Banc presta al Client el servei auxiliar d'informes d'inversions i d'anàlisis financeres. Això inclou l'elaboració, la publicació i la divulgació d'informes d'inversió identificats com a tal. Aquest servei es presta d'acord amb el que estableix aquest Fullet.

A través dels informes d'inversions, el Banc emet recomanacions generals, no personalitzades, explícites o implícites, sobre inversions, operacions i estratègies relacionades amb productes d'inversió, els emissors, el valor o el preu actual o futur, o certs sectors o mercats, així com sobre el valor de les divises. Aquestes recomanacions poden servir per donar suport a les valoracions dels productes d'inversió i ofereixen una opinió fundada sobre aquests productes i estratègies d'inversió.

Les opinions expressades als informes d'inversions i anàlisis reflecteixen les opinions personals dels equips d'anàlisi que els elaborin en el moment de la seva emissió i es poden modificar. El Banc comparteix els informes d'inversió amb els seus Clients.

L'elaboració, la publicació i la divulgació d'informes d'inversions i anàlisis financeres no constitueix un servei d'assessorament en matèria d'inversió, ni s'ha de considerar una oferta de venda ni de compra.

Per prestar aquest servei, el Banc té procediments i mesures adequades per al compliment de les obligacions sobre conflictes d'interessos i altres requisits, segons la normativa aplicable.

INFORMACIÓ AMB VISTA A LA SALVAGUARDA DELS INSTRUMENTS FINANCERS MANTINGUTS PER COMPTES DELS CLIENTS

El Banc pren mesures oportunes per protegir els productes d'inversió i els fons dels seus Clients, i evitar-ne l'ús no autoritzat per compte del Banc o per compte de qualsevol altra persona que no sigui el Client.

El Banc ha de prendre les mesures necessàries perquè els productes d'inversió estiguin identificats de forma correcta com a pertanyents al Client i perquè aquests actius financers estiguin separats dels del Banc, dels d'altres Clients del Banc i, si escau, dels subcustodis / nominataris i dels d'altres clients dels subcustodis / nominataris. Per això, el Banc manté registres i comptes precisos, i s'assegura que les dades siguin exactes i coincideixin amb els productes d'inversió i els fons del Client. A més, quan sigui necessari, el Banc compara regularment els seus registres i els comptes amb els de tercers (com els subcustodis) que tinguin els actius del Client.

Quan el Banc utilitza subcustodis i/o comptes globals per al dipòsit, la custòdia, el registre i l'administració dels productes d'inversió del Client, fa servir la diligència deguda en l'avaluació, la selecció, la contractació, el manteniment i el control dels subcustodis, i ha de mantenir els registres

necessaris per conèixer la situació dels seus productes d'inversió i les operacions sobre aquests.

A més, el Banc ha signat acords amb entitats de reconegut prestigi i solvència alienes al Grup Santander, per traspassar els actius financers custodiats i els fons dels seus Clients si el Banc té problemes financers o si hi ha dubtes sobre la viabilitat o sobre la protecció dels inversors. .

Comptes globals (o "Cuentas ómnibus")

En les operacions amb actius financers en mercats, nacionals o internacionals, en què la pràctica habitual així ho exigeixi, els actius financers es dipositen en comptes globals (també anomenats "Cuentas ómnibus"). Aquests comptes s'obren a nom del Banc (o d'un tercer designat per a aquest cas) en un subcustodi i serveixen per custodiar els actius financers de diversos Clients.

Encara que el compte estigui obert a nom del Banc, tant aquest com els subcustodis prenen les mesures necessàries perquè els actius financers dels Clients estiguin identificats de forma correcta, és a dir, com a pertanyents al Client, que és el titular, i separats dels actius del Banc i dels subcustodis. El Banc i els subcustodis també mantenen un registre per conèixer la situació dels actius financers i les operacions de cada Client.

El Client pot demanar que els seus actius financers estiguin en un compte separat obert al seu nom en el subcustodi en comptes d'un compte global obert a nom del Banc. Per fer-ho, el Banc i, si escau, els subcustodis, han de poder oferir aquest servei i el Client ha de pagar els costos addicionals que es generin.

Les accions i les participacions d'Institucions d'Inversió Col·lectiva (IIC), entitats de capital risc i altres entitats d'inversió col·lectiva, nacionals i estrangeres, també poden registrar-se en un compte global obert a l'entitat encarregada del registre de partícips/accionistes a nom del Banc, o a nom d'un tercer designat per a aquest cas (el "nominatari") per compte del Client, o bé, en un compte global obert en un subcustodi a nom del Banc o d'un tercer designat per a aquest cas.

El nominatari / subcustodi està obligat a:

- Portar un registre de les accions i participacions del Client i del seu valor.
- Prendre mesures perquè les accions o participacions:
 - Que estiguin identificades de forma correcta com a pertanyents al Client, que n'és el titular.
 - Romanguin separades dels actius del nominatari / subcustodi i de les accions o participacions que el nominatari / subcustodi ha registrat al seu nom per compte d'altres Clients (per exemple, altres bancs que també tinguin comptes oberts al seu nom).

Riscos dels subcustodis i dels comptes globals

El Client queda informat que:

- A la Unió Europea, els dipòsits de valors de Clients oberts als bancs estan protegits per sistemes de garanties en les condicions que estableixi cada estat membre. Fora de la Unió Europea, el país pot no tenir un sistema de garantia o, si en té, potser és diferent de l'europeu.
- Si el subcustodi fa fallida o és insolvent (és a dir, no té capacitat per pagar), el Banc no garanteix els actius financers ni està obligat a tornar-los al Client, d'acord amb les lleis espanyoles.

- Quan el Banc utilitza subcustodis i comptes globals, es compromet a avaluar, seleccionar, contractar, mantenir i controlar els subcustodis, aplicant criteris i requisits exigents de solvència, risc operatiu o legal i qualitat del servei.
- El Banc també és responsable d'informar el Client de manera clara, completa i comprensible sobre els riscos d'usar subcustodis.
- L'ús de comptes globals té riscos:
 - La disponibilitat dels actius o l'exercici de drets incorporats a aquests actius pot tenir alguna restricció temporal.
 - A més, els actius financers poden perdre valor o desaparèixer atès els riscos associats a aquest tipus de comptes i al fet que la seva custòdia pot estar regulada per les lleis d'altres països.

Si el Client no vol assumir aquests possibles riscos o el funcionament dels comptes globals, no ha de fer operacions que requereixin dipositar o registrar els actius financers en comptes globals.

Drets de garantia, retenció o compensació

D'acord amb la legislació sobre el Mercat de Valors, en cas d'incompliment o impagament dels clients en les operacions de valors per atendre les liquidacions corresponents a les operacions que han ordenat, existeix un dret de garantia financera a favor dels membres del Mercat, de les entitats de contrapartida central i dels participants dels dipositaris centrals després de la liquidació de les operacions, quan hagin anticipat l'efectiu o els valors per atendre aquesta liquidació. Aquesta garantia s'estén al preu dels valors, l'efectiu i l'import de possibles sancions o penalitzacions. Així mateix, en l'àmbit de la custòdia d'instruments financers, és pràctica habitual i condició exigida pels subcustodis per acceptar la prestació dels seus serveis que, en els contractes corresponents, se'ls reconguin drets de retenció, garantia,

execució o disposició sobre els valors com a forma d'assegurar-ne el risc davant l'incompliment de les obligacions econòmiques del contracte. El Banc deu les quantitats degudes pel Client derivades de les comissions, despeses i impostos per la custòdia al compte associat a la cartera o al compte de valors i, si no hi ha prou diners al compte associat, es carregarà en qualsevol dels comptes corrents o d'estalvi oberts a nom del Client en el Banc. Si no hi ha prou saldo en els comptes esmentats, el Banc pot vendre els instruments financers dipositats, registrats o administrats i fer la compensació oportuna amb els saldos resultants. Tot això, independentment del dret de retenció que atribueix al Banc la llei sobre els instruments financers del Client, en garantia de la remuneració deguda.

El Banc actua de la mateixa manera en cas d'impagament del Client quan hagi anticipat el capital o els instruments financers per a la liquidació d'inversions.

INCENTIVOS

Els incentius són honoraris, comissions i beneficis no monetaris que el Banc rep o proporciona a altres entitats quan presta serveis d'inversió o auxiliars als seus Clients.

Això no vol dir que el Banc actuï en contra dels interessos dels seus Clients. El Banc sempre actua en el millor interès del Client i el cobrament o pagament d'incentius ha de complir la normativa aplicable en vigor.

Quan la normativa ho requereix, el Banc ha dissenyat els serveis d'inversió i auxiliars que presta als seus Clients de manera que el cobrament o el pagament d'incentius millori la qualitat del servei prestat i no perjudiqui l'obligació del Banc d'actuar amb honestedat, imparcialitat i professionalitat en el millor interès dels seus Clients. Per això, el Banc incorpora als seus serveis elements addicionals o de nivell superior que permeten als Clients beneficiar-se d'uns serveis de més qualitat. Entre altres elements, el Banc posa a disposició dels seus Clients eines de valor afegit amb la informació necessària perquè puguin prendre decisions d'invertir o no i fer un seguiment de les inversions.

El Banc informa el Client sobre els incentius que rep o paga per un servei o un producte específic.

COSTOS I DESPESES ASSOCIADES

El Client ha de pagar al Banc els costos i les despeses relacionades amb:

- Els serveis d'inversió i els serveis auxiliars prestats, així com amb les operacions realitzades i amb els productes d'inversió contractats.
- Els impostos que corresponguin pels productes i serveis d'inversió que contracti, segons les normes vigents.
- Les despeses dels bancs corresponsals, intermediaris, sistemes de compensació i liquidació, i qualsevol altra entitat necessària per executar les ordres o indicacions del Client i prestar-li els serveis.
- Quan correspongui, les despeses d'enviament per correu de la documentació en paper relacionada amb els productes i serveis d'inversió que hagi contractat.

A més, el Client ha de pagar l'import invertit en el producte d'inversió contractat.

Les condicions, les tarifes, la periodicitat, la base de càlcul i la forma de pagament de les comissions i els costos i les despeses relacionats amb els serveis d'inversió i els serveis auxiliars s'estableixen en el Contracte Bàsic, en els Contractes Específics que el Client signa, a la documentació legal emesa per l'emissor de l'instrument d'inversió i en el Fullet informatiu de tarifes màximes en operacions i serveis del Mercat de Valors (el "Fullet de Tarifes"), disponible a la web del Banc: www.bancosantander.es/tablon-anuncios

El que estableix el Fullet de Tarifes és aplicable quan el Contracte Bàsic i els Contractes Específics indiquin una altra cosa. El Banc comunica al Client qualsevol modificació relativa a aquestes comissions i despeses, segons el que estableix el Contracte Bàsic.

Les condicions, les tarifes, la periodicitat, la base de càlcul i la forma de pagament de les comissions, els costos i les despeses relacionats amb els productes d'inversió s'estableixen en el Contracte Específic i/o en la documentació legal emesa pel productor o emissor del dit contracte, segons el que estableix la normativa aplicable.

Informació sobre costos, despeses i incentius

El Banc informa el Client sobre els costos, les despeses i els incentius relatius als serveis i productes d'inversió, segons la normativa aplicable.

El Banc informa el Client:

- Amb prou antelació abans de realitzar una inversió, sobre els costos, les despeses i els incentius que hi ha associats. Si el Banc no pot donar al Client una estimació dels costos, les despeses i els incentius, us donarà una estimació raonable.
- Amb la periodicitat establerta per la normativa aplicable, sobre els costos, les despeses i els incentius associats als serveis prestats i als productes d'inversió que mantingui o hagi mantingut en les seves posicions durant el període informat.
- Si s'escau, informa sobre l'import dels incentius que el Banc rebí per altres serveis de gestió de carteres i d'assessorament independent que es transfereixin al Client.

La informació sobre costos, despeses i incentius inclou:

- Els costos i les despeses associats als serveis d'inversió i als serveis auxiliars els quals es presten en relació amb la inversió.
- Els costos i les despeses dels productes d'inversió en els quals el Client inverteixi. El Banc es pot basar en la informació sobre els costos i les despeses del producte que faciliti el productor o l'emissor o fer una estimació.
- Els incentius associats a la inversió.
- En operacions en altres monedes diferents de l'euro, el Banc informa també de la moneda, del tipus de canvi aplicat i dels costos associats.

El Client pot demanar al Banc informació detallada sobre els costos, les despeses i els incentius.

El Banc informa el Client que els costos i les despeses es cobren de la següent manera:

- Mitjançant el cobrament als comptes d'efectiu associats als Contractes específics; i/o
- Mitjançant un cost inclòs en el preu del producte d'inversió. Segons les condicions del producte d'inversió, aquest cost es pot aplicar una sola vegada (en el moment de la compra o venda) o de manera recurrent.

D'EXECUCIÓ D'ORDRES

INFORMACIÓ SOBRE LA POLÍTICA D'EXECUCIÓ D'ORDRES

La normativa sobre els mercats de valors i els serveis d'inversió i la resta de la normativa aplicable exigeix a les entitats que prestin serveis d'inversió que, quan executin o transmetin ordres de Clients per a la seva posterior execució (tant si prestin aquests serveis de manera individual com alhora que altres serveis), adoptin prou mesures per obtenir el millor resultat possible per als seus Clients. Per això, han de tenir en compte els factors següents: el preu, els costos, la rapidesa i la probabilitat de l'execució i la liquidació, el volum, la naturalesa de l'operació i/o qualsevol altre element rellevant per a l'execució de l'ordre.

Per complir això, el Banc té una Política d'Execució d'Ordres que els Clients poden consultar en qualsevol moment a la seva web:

www.bancosantander.es/es/espacio-mifid.

Aquesta política estableix els procediments que segueix el Banc per executar una ordre i obtenir el millor resultat per als Clients detallistes i professionals. La política d'execució d'ordres s'aplica a les ordres dels Clients del Banc que estiguin classificats com a detallistes o professionals, però no a aquells que hagin estat categoritzats com a contraparts elegibles.

Per determinar la importància de cadascun dels factors esmentats anteriorment, el Banc té en compte:

- La classificació del Client com a detallista o professional.
- Les característiques de l'ordre que doni el Client.
- Les característiques del producte financer objecte de l'ordre.
- Les característiques dels centres d'execució als quals es pot dirigir l'ordre.

- Les característiques dels intermediaris a què es pot dirigir l'ordre per a la seva posterior execució.

Quan es tracti d'ordres de Clients detallistes que no hagin donat instruccions específiques, el millor resultat possible es determina en termes de contraprestació total. Aquest es compon del preu de l'instrument financer i els costos i les despeses relacionats amb l'execució, inclosos els cànon i les despeses del centre d'execució, les taxes de compensació i liquidació i altres taxes i impostos pagats a tercers que estiguin implicats en l'execució de l'ordre.

La Política d'Execució d'Ordres s'aplica als serveis següents que presta el Banc als seus Clients, en funció de l'instrument a què fan referència:

- **Recepció i transmissió d'ordres (RTO):** el Banc presta als seus Clients el servei de recepció i transmissió d'ordres sobre els instruments financers que es negocien als centres d'execució als quals el Banc no té accés directe. Per executar aquestes ordres, utilitza intermediaris que tenen accés a aquests centres.

El Banc ofereix als seus Clients el servei d'RTO per als instruments següents: renda variable cotitzada, accions IIC, alguns instruments de renda fixa, warrants i certificats, Exchange Traded Products (ETP) i derivats en mercats organitzats.

- **Execució d'ordres:** el Banc ofereix directament als seus Clients el servei d'execució d'ordres per als instruments financers que es negocien als centres d'execució a què el Banc té accés directe. A més, el Banc presta el servei d'execució per a productes extraborsaris, en què executa directament les ordres dels clients contra la seva pròpia cartera, actuant com a contrapartida de l'operació. En el cas de certs instruments financers, el Banc actua com a internalitzador sistemàtic.

El Banc ofereix als seus Clients el servei d'execució per als instruments següents: renda variable cotitzada i accions de IIC negociades a BME i en altres centres de negociació, renda fixa, warrants i certificats, Exchange Traded Products (ETP), derivats en mercats organitzats i productes externs a la borsa.

Pel que fa al servei d'execució d'ordres, cal distingir entre dues classes d'operativa que, juntament amb el tipus d'instrument financer, determina el procés pel qual el Banc comprova l'equitat del preu:

- a)** Si les ordres dels Clients s'executen anant directament al centre d'execució, o
- b)** Si les ordres dels Clients s'executen contra la cartera pròpia del Banc.

Si el Banc executa ordres contra la seva cartera pròpia amb productes extraborsaris ("operativa OTC"), inclosos els productes a mida, comprova l'equitat del preu proposat al Client en funció del tipus d'instrument financer amb què s'estigui operant, segons s'indica a continuació:

- Operacions amb valors negociables (com la renda fixa OTC). La comprovació de l'equitat del preu es basa en les ordres que executen els Clients dins de les forquilles de preus disponibles al mercat en el moment en què es faci l'operació. Això inclou els costos i els marges establerts, quan vagin inclosos en el preu final per al Client.

Si no hi ha prou informació sobre els preus de mercat, es busquen comparables de mercat amb característiques similars per poder comparar. Si no es troben comparables, el preu es fixa basant-se en els paràmetres de referència del mercat, segons els processos de fixació de preus que el Banc hagi aprovat.

— Operacions de Clients a mida i operacions amb instruments financers que, sense ser una operació a mida, no estiguin catalogats com a valors negociables. La comprovació de l'equitat del preu es duu a terme aplicant processos interns de formació del preu. Aquests es basen en models interns de valoració prèviament aprovats pel Banc. Si no hi ha prou informació disponible, es busquen comparables de mercat amb característiques similars per poder comparar. Aquest procés s'aplica principalment a l'operativa amb derivats extraborsaris ("derivats OTC") i productes estructurats.

El fet que aquestes operacions es facin fora dels centres d'execució implica un risc de contrapartida de l'operació per al Client si mai el Banc deixa de fer front a les obligacions que té amb el Client per contracte.

La relació de centres d'execució i intermediaris a què el Banc pot accedir per executar les ordres dels seus Clients, així com els criteris per seleccionar-los, es detalla a la Política d'Execució d'Ordres i al seu Annex. La web del Banc està a disposició dels Clients: www.bancosantander.es/es/espacio-mifid.

El Banc no rep cap remuneració, descompte o benefici no monetari per dirigir les ordres del Client a un centre d'execució o a d'un intermediari concret. No obstant això, pot rebre pagaments de determinats centres de negociació per aplicar les tarifes corresponents. Aquests pagaments es tornen al Client en els casos en què la tarifa contractada amb el Banc així ho indiqui. En cas contrari, el Client queda informat de l'existència d'aquests incentius i el Banc queda a la seva disposició per proporcionar-li informació detallada al respecte. El Banc no cobra comissions d'intermediació que discriminin injustificadament uns centres d'execució davant d'altres.

Pel que fa a l'operativa del mercat primari de valors, és a dir, la primera compra d'un instrument després de la seva emissió, el Banc pot prestar als seus Clients el servei de recepció i transmissió d'ordres, enviant les ordres directament a l'emissor, o el servei d'execució, utilitzant el seu propi compte. En tots dos casos, el Banc envia o executa les ordres seguint les instruccions especificades pel Client i aplica els termes de l'emissió.

La Política d'Execució d'Ordres no s'aplica a les operacions que el Banc faci per gestionar les seves pròpies inversions ni a les operacions que faci com a creador de mercat (market maker).

Si el Banc delega la gestió de les carteres d'inversió a les gestores que pertanyen al Grupo Santander, aquestes prenen les decisions d'inversió i desinversió aplicant les polítiques pròpies, però sempre respectant la Política d'execució d'ordres del Banc.

Si el Client dona una instrucció específica, el Banc executarà l'ordre seguint la instrucció donada pel Client. En aquests casos, s'entén que els factors de l'ordre que es vegin afectats per algun dels requisits establerts en la Política d'Execució d'Ordres compleixen amb els requisits establerts en aquesta Política.

El Banc comprova l'eficàcia de la Política d'execució d'ordres periòdicament, i la revisa anualment i sempre que hi hagi canvis importants que puguin afectar-la.

En tot cas, si el Client ho demana, el Banc pot demostrar que ha executat les ordres d'acord amb la Política d'execució d'ordres.

DETERMINATS INSTRUMENTS FINANCERS I ELS RISCOS D'INVERSIÓ ASSOCIATS

El Banc informa sobre les característiques i els riscos més comuns dels instruments financers que s'inclouen a la normativa dels Mercats de Valors i els Serveis d'Inversió. Aquests instruments poden ser objecte dels serveis d'inversió que el Banc ofereix als seus Clients.

La informació que conté aquest document no exclou que el Banc proporcioni informació específica sobre altres productes o serveis que puguin interessar a un Client.

En tot cas, el Banc proporciona als seus Clients la informació legalment requerida en cada cas.

Si hi ha fullets oficials registrats als organismes de supervisió sobre una emissió d'instruments financers oferts al Client, us informarem sobre la possible disponibilitat.

L'adquisició de qualsevol instrument financer comporta riscos financers. Abans de contractar-ho, el Client ha de valorar aquests riscos. Un mateix instrument financer pot tenir riscos diferents, que varien segons les seves característiques.

El risc és propi dels instruments financers. Això significa incertesa, cosa que implica que, no només es poden obtenir rendibilitats més altes o més baixes del que s'esperava, sinó que, en el pitjor dels casos, es poden perdre part o tots els diners invertits.

El risc i la rendibilitat estan relacionats. Com a norma general, com més gran sigui l'expectativa de rendibilitat, més risc s'assumeix.

1 Renda Fixa i instruments híbrids

Els **actius de renda fixa** són un conjunt ampli de valors negociables emesos per empreses privades i institucions públiques.

Econòmicament, representen préstecs que les entitats emissores d'aquests instruments financers reben dels inversors. A diferència de la renda variable, el titular de valors de renda fixa té drets econòmics però no polítics, ja que no té títol de propietat de les accions de l'empresa que emet l'instrument financer. El dret més important és rebre la remuneració acordada i la devolució de tot o part dels diners invertits en una o diverses dates determinades.

Els **instruments híbrids** són actius financers que constitueixen una forma de finançament per a les entitats emissores que combina característiques del deute (grau de subordinació a la liquidació) i del capital (participació en els resultats de l'entitat emissora en diferents graus).

Factors de Risc

Els actius de renda fixa i els instruments híbrids tenen més riscos que poden implicar la pèrdua total o parcial de la inversió.

A continuació, detallem les principals fonts de risc que poden afectar aquests actius financers.

— El risc per a l'evolució dels tipus d'interès. La durada

El risc de preu és la possibilitat que, quan l'inversor vulgui vendre l'actiu, abans de la data de venciment, el preu de venda sigui inferior al de compra. En el cas de la renda fixa, aquest risc està fonamentalment unit a l'evolució dels tipus d'interès.

Quan un inversor adquireix un actiu amb un venciment més llarg que el seu propi període d'inversió, l'ha de vendre en el mercat secundari quan arribi la data de venciment. Si durant aquest temps els tipus d'interès han pujat, podria obtenir una rendibilitat inferior a la prevista en el moment de la contractació del bo, i fins i tot podria tenir pèrdues.

La durada mesura la sensibilitat del preu d'un actiu respecte dels canvis en els tipus d'interès. És una eina que permet estimar el risc de tipus d'interès d'un valor de renda fixa. La durada és un concepte molt important per calcular el risc d'un valor. Com més durada, més risc, ja que, si els tipus d'interès s'apugen o abaixen, el preu del producte variarà més.

— Risc de crèdit o insolvència

És el risc que l'emissor d'un valor no pugui fer front als pagaments, tant de cupons com del reemborsament del principal, o que es produeixi un retard. L'emissor pot ser una empresa, una entitat financera, un Estat o un Organisme públic. Quan l'emissor dels valors (de renda fixa) és un Estat, el risc de crèdit s'anomena "risc país". De vegades, alguns països han deixat de pagar els interessos del deute públic extern que havien emès.

Històricament i en un context normal de mercat, es considera que les emissions dels Estats més importants de l'OCDE són actius lliures de risc, sempre que es mantinguin fins al venciment (si abans de l'amortització es venen els valors en el mercat secundari, s'obindrà el preu que el mercat estigui disposat a pagar en aquell moment). Qualsevol emissor privat, amb independència de la solvència, incorpora un risc que sol ser superior al dels emissors públics; per això, també solen exigir-se més rendibilitats.

Abans d'invertir, cal tenir en compte la qualitat creditícia de l'emissor. Podeu consultar les qualificacions (ràting) de les agències especialitzades sobre la qualitat creditícia i la fortalesa financera de les societats emissores, els Estats i les Administracions Públiques.

Aquestes qualificacions poden ser sobre l'emissor, o en el cas dels emissors privats, sobre aquests i/o cadascuna de les seves emissions.

Cal recordar que una qualificació creditícia no és una recomanació per comprar, vendre o subscriure valors, i que pot ser suspesa, modificada o retirada en qualsevol moment per l'agència de qualificació corresponent.

El criteri fonamental per avaluar la solvència d'un emissor és la capacitat per generar beneficis en el futur i, per tant, per complir amb els seus compromisos de pagament. De vegades, la solvència d'una emissió concreta pot dependre de l'existència de garanties addicionals (com en el cas de les titulitzacions).

Si l'emissor no pot pagar, és important saber com es consideren els diferents tipus d'emissions i l'ordre de prelació dels crèdits. Si l'emissor o el garant entren en concurs o es declaren insolvents, l'ordre de prelació de crèdits no és el mateix que l'ordre de recuperació per cobrar establert en el fullet de l'emissió. Els titulars de deute subordinat, de participacions preferents i d'accions preferents no recuperarien la seva inversió fins que hagin cobrat tots els altres creditors no subordinats i ho faran abans que els accionistes ordinaris. Per aquest motiu, quan es tracta de deute subordinat, de participacions preferents i d'accions preferents, el risc de pèrdua total o parcial de la inversió augmenta.

Una situació especial són els instruments de renda fixa, inclosos els que no són subordinats, emesos per entitats de crèdit i per empreses d'inversió. La Llei 11/2015 de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, contempla, en determinats supòsits, la possibilitat d'amortitzar i convertir aquests instruments, cosa que podria suposar la pèrdua de la inversió en cas d'una resolució de l'entitat de crèdit o empresa de serveis d'inversió.

El que és normal és que als emissors amb una qualificació creditícia més baixa (menor ràting) se'ls exigeixin rendiments més alts per compensar el risc més gran que assumeixen els inversors.

— Risc que no hi hagi mercat per comprar o vendre els valors i manca de liquiditat

El risc de manca de liquiditat és la dificultat que un inversor pot trobar si vol convertir en diners l'instrument financer que ha comprat. Això pot passar si no hi ha un mercat en què pugui vendre'l fàcilment o si no hi ha demanda per a aquest instrument en el termini en

què vol vendre'l. Com a regla general, els instruments financers que es negocien en mercats organitzats són més fàcils de vendre que els que no es negocien en aquests mercats.

L'emissor dels títols no pot assegurar que es pugui crear o mantenir un mercat per negociar aquests títols, ni que se'n pugui establir un preu o una valoració regular. Per tant, és possible que aquests títols no tinguin liquiditat, cosa que en dificultaria la venda i obligaria a mantenir la inversió fins al venciment, si n'hi hagués. A més, si hi ha un tercer interessat a comprar aquests títols, el preu pot no reflectir el valor de mercat del producte i ser inferior al valor nominal i/o al preu d'adquisició pagat per l'inversor. Per tant, el risc de manca de liquiditat pot penalitzar el preu obtingut en desfer la inversió, si cal vendre-la ràpidament.

— Risc per limitacions a la remuneració

Hi ha riscos que poden afectar la remuneració que han de rebre els titulars en forma de cupons. Aquests riscos són més rellevants en funció del tipus d'emissió de què es tracti.

El cobrament de rendiments en una emissió es pot veure limitat per diversos factors, entre d'altres:

1. La manca de beneficis distribuïbles de l'emissor per pagar una remuneració als inversors,
2. L'existència de restriccions regulatòries,
3. La necessitat d'atendre prèviament el pagament d'altres obligacions de més rang,
4. Quan la retribució als inversors quedi a la lliure elecció de l'emissor i no estigui obligat a abonar-la si considera que pot afectar la seva situació financera i de solvència, i/o
5. Pels termes de l'emissió.

En cas que el rendiment no es pagui íntegrament en una de les dates pactades, és possible que la part que no s'ha rebut no es recuperi, fins i tot si l'emissor genera beneficis en el futur.

— Risc de NO amortització o amortització condicionada:

Algunes emissions de renda fixa són perpètuas, és a dir, no tenen data de venciment. També hi ha emissions en què es preveu una possible data d'amortització anticipada. En aquest cas, cal tenir en compte que normalment aquest dret només el pot exercir l'emissor, segons els termes i les condicions de l'emissió. Per tant, és possible que l'inversor hagi de mantenir la seva inversió durant molt de temps.

Les obligacions bescanviables o convertibles donen al propietari el dret a canviar-les per accions en una data concreta. Quan arriba aquesta data, l'inversor té dues opcions: convertir-les en accions si el preu de les accions ofertes al canvi és menor que el preu de mercat, o mantenir les obligacions fins a la data de conversió següent o fins al venciment. A la pràctica, això significa que l'inversor està exposat al risc de mercat de renda variable.

Amb les obligacions "necessàriament convertibles", el titular no pot renunciar al bescanvi, que es fa en la data o les dates previstes en el fullet d'acord amb l'equació de bescanvi establerta. En definitiva, es tracta d'un acord per comprar en el futur un nombre determinat d'accions, per la qual cosa el valor dels bons oscil·la en funció de les fluctuacions de les accions en què

es convertirà. Així, segons el preu de les accions en el moment de la conversió, per a l'inversor el bescanvi pot ser perjudicial i generar pèrdues.

— Altres circumstàncies que poden afectar el preu

El preu dels títols de renda fixa es pot veure afectat per altres factors, a més dels esmentats anteriorment, i això pot augmentar els riscos del producte i provocar pèrdues. Alguns d'aquests factors són la baixada de la qualificació creditícia de l'emissor, l'evolució negativa dels negocis de l'emissor, l'impagament dels rendiments de l'emissió en les dates acordades i l'evolució dels tipus de canvi en emissions anomenades en divises.

— Risc de reinversió

Si l'actiu comprat genera cupons o fluxos de caixa abans del venciment, no sabem a quin tipus d'interès es poden reinvertir fins al venciment de l'actiu. La rendibilitat inicial s'haurà calculat suposant una reinversió d'aquests cupons al mateix interès. Si la reinversió es fa a un tipus interès inferior, la rendibilitat total també és menor.

Instruments Financers de Renda Fixa

— Deute públic

Són valors de **renda fixa**, emesos per l'Estat, les Comunitats Autònomes i altres Organismes Públics. En general, són valors líquids i amb menys risc de crèdit que els instruments de renda fixa privada.

Depenent dels terminis i les característiques, hi ha diferents tipus de deute públic, que en el cas del Tresor Espanyol són:

- **Bons i obligacions de l'Estat espanyol.**

Són els principals instruments de renda fixa a mitjà termini (bons) i llarg termini (obligacions) emesos per l'Estat. Són emissions de rendiment explícit. Actualment, s'emeten bons a 3 i 5 anys i obligacions a 10, 15, 30 i 50 anys. Són títols amb un interès periòdic, en forma de cupó, a diferència de les Lletres del Tresor, que paguen els interessos al venciment..

- **Lletres del Tresor.**

Són valors de renda fixa a curt termini emesos pel Regne d'Espanya a través del Tresor Públic. Les Lletres del Tresor no paguen un interès periòdic en forma de cupó, per la qual cosa la rendibilitat es deriva de la diferència entre el preu d'adquisició i el valor nominal a la data d'amortització. El seu període és, generalment, de 3 a 12 mesos.

Algunes emissions de deute públic a llarg termini es fan sota la modalitat de valors segregables, o "strips", en què es poden adquirir per separat el principal i cadascun dels cupons a què dona dret el bo original.

- **Deute autonòmic i d'altres Organismes Públics.**

Les comunitats autònomes, les corporacions locals i altres ens públics emeten valors a curt termini (pagarès) i a llarg termini. Les seves característiques s'assemblen a les de les Lletres del Tresor i els Bons i Obligacions de l'Estat, respectivament.

— Cèdules hipotecàries

Són valors de renda fixa que només emeten entitats de crèdit (bancs i caixes) o societats de crèdit hipotecari. Estan sostinguts per la cartera de préstecs hipotecaris de l'emissor.

Solen ser emissions a llarg termini i tenen diferents modalitats en termes de tipus d'interès i de condicions d'amortització.

— Cèdules territorials

És un instrument similar a les cèdules hipotecàries. Són valors de renda fixa emesos per les entitats de crèdit, el capital i els interessos dels quals estan garantits pels préstecs i crèdits concedits per l'emissor a les Administracions públiques i als organismes públics.

— Renda Fixa Corporativa o Privada (Obligacions i Bons)

Els bons i les obligacions emesos per les empreses són valors de renda fixa a mitjà i llarg termini. Les característiques dels bons poden variar molt d'un emissor a un altre i fins i tot entre emissions d'una mateixa companyia. Aquestes diferències poden ser la data de venciment, el tipus d'interès, la periodicitat dels cupons, els preus d'emissió i l'amortització, les clàusules d'amortització i altres condicions de l'emissió, així com les opcions de convertibilitat, si n'hi ha.

- **Bons de Titulització**

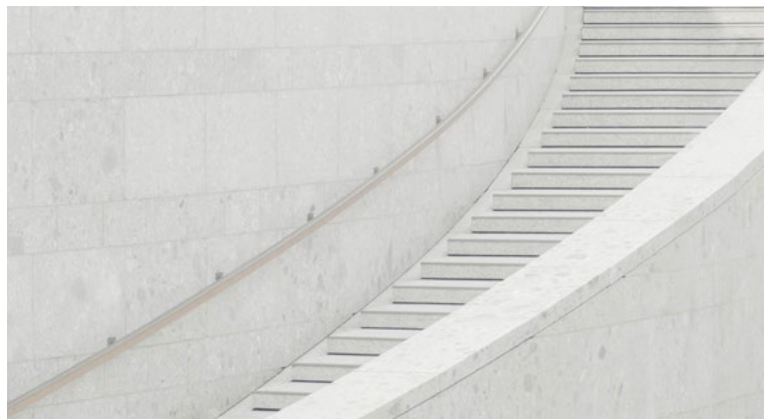
Són valors de renda fixa que emet un fons de titulització. Aquests valors estan sostinguts només pels actius del fons.

Poden ser emissions tant a mitjà com a llarg termini, que tenen diferents modalitats en termes de tipus d'interès i de condicions d'amortització.

Instruments híbrids

— Participacions preferents

Són valors emesos per una societat que no donen dret a participar en el capital ni dret de vot. Tenen caràcter perpetu (és a dir, duren tota la vida) i la seva rendibilitat,

generalment variable, no està garantida.
És un instrument complex de risc elevat.

Atès que aquestes emissions són subordinades i l'ordre de prelació que ocupen en cas de concurs de creditors, hi ha un risc de pèrdua total de la inversió en cas que la societat emissora entri en concurs de creditors.

— **Bons convertibles contingents (CoCos)**

Són un tipus d'emissions híbrides de deute i capital, amb un cupó definit que l'emissor pot cancel·lar quan vulgui en què hi ha l'opció de conversió en accions de l'entitat emissora en condicions predeterminades, habitualment si la ràtio de capital baixa per sota d'un nivell determinat. És un producte complex i arriscat que pot suposar la pèrdua total de la inversió. Per això, no és adequat per a inversors sense experiència.

— **Obligacions i bons convertibles i/o bescanviables**

Són obligacions o bons que es poden convertir en una acció o en una altra classe d'obligacions. La diferència entre canvi i conversió és que, en el canvi, la transformació en accions es fa mitjançant el lliurament d'accions antigues que estan en poder de l'emissor, mentre que a la conversió es lliuren accions noves.

Fins a la data de conversió, el tenidor rep els interessos amb el cobrament dels cupons periòdics. El fullet d'emissió especifica el nombre d'accions que es lliuraran per cada bo o obligació, la manera de determinar els preus, així com les dates de bescanvi o de conversió.

Característiques rellevants per analitzar els actius de renda fixa i els instruments híbrids

A continuació, s'indiquen algunes d'aquestes característiques, que influeixen directament en el grau de complexitat i de risc de l'instrument.

- Categoria de l'emissió en cas d'insolvència: obligacions garantides, sènior o subordinades;

- Qualitat creditícia de l'emissor, de l'emissió i del garant, si n'hi ha;

- Durada i termini de venciment;

- Tipus de cupó: sense cupó, fix, flotant o referenciat.

- Tipus d'amortització: a venciment, perpètua, obligacions bescanviables o convertibles o necessàriament convertibles.

- Si cotitza o no cotitza. Si cotitza, indica en quin mercat.

Es consideren productes subjectes al Reglament PRIIPs¹ els instruments híbrids i els de renda fixa complexa, l'import reemborsable dels quals a l'inversor està subjecte a variacions per l'exposició a determinats valors de referència o per l'evolució d'un o de diversos actius no adquirits directament per aquest inversor. Aquesta normativa implica l'obligació de posar a disposició dels clients detallistes un document d'informació precontractual estandarditzat (DDF-Document de Dades Fonamentals o KID – Key Investor Document).

Classificació normativa de la renda fixa

Segons la normativa de transparència², els instruments de renda fixa³ es classifiquen en funció del seu nivell de risc, liquiditat i complexitat segons les característiques següents:

Nivell de risc:

la norma classifica els productes en 6 nivells de risc en funció de si el seu caràcter és subordinat, la seva divisa, el percentatge del compromís de devolució del principal invertit, el termini i la qualificació creditícia de l'entitat originària, emissora o garant.

¹Reglament (UE) núm. 1286/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de novembre del 2014, PRIIPs (packaged retail and insurance-based investment products o productes d'inversió detallista vinculats i els productes d'inversió basats en assegurances).

²Ordre ministerial ECC/2316/2015, de 4 de novembre, relativa a les obligacions d'informació i classificació de productes financers (d'ara endavant, l'"Ordre de classificació de productes financers").

³Aquesta norma no és aplicable als productes financers subjectes al Reglament PRIIPs.

Classe 1:

- Dipòsits bancaris no estructurats (comptes corrents i d'estalvi i dipòsits a termini fix) en euros i productes d'assegurances amb finalitat d'estalvi (inclosos els plans de previsió assegurats).

Classe 2:

- Instruments financers no subordinats en euros.
- 100 % principal garantit.
- Termini ≤ 3 anys.
- Qualificació creditícia de nivell 1 BBB+ o superior.

Classe 3:

- Instruments financers no subordinats en euros.
- 100 % principal garantit.
- Termini > 3 i ≤ 5 anys
- Qualificació creditícia de nivell 2 BBB- o BBB.

Classe 4:

- Instruments financers no subordinats en euros.
- 100 % principal garantit.
- Termini > 5 i ≤ 10 anys.
- Qualificació creditícia de nivell 2 BBB- o BBB.

Classe 5 - 1:

- Instruments financers no subordinats en euros.
- 100 % principal garantit.
- Termini > 10 anys.
- Qualificació creditícia de nivell 2 BBB- o BBB.

Classe 5 - 2:

- Instruments financers no subordinats en euros.
- Almenys 90 % principal garantit.
- Termini ≤ 3 anys.

Classe 6:

Resta de productes no contemplats a cap altra classe.

Liquiditat:

Alertes sobre possibles limitacions de liquiditat i sobre els riscos de la venda anticipada del producte financer.

Complexitat:

Segons la normativa de valors, els instruments de renda fixa amb derivat implícit i les emissions perpètuas es consideren productes complexos. Per això, si es comercialitzen cal avaluar la conveniència per als Clients detallistes. Els instruments financers de renda fixa que siguin admissibles a recapitalització interna, com ara bons dels emissors dels quals siguin entitats de crèdit de la UE amb rànquing sènior o unsecured o inferior, també es consideren productes complexos. Per tant, si es comercialitzen cal avaluar la conveniència per als Clients detallistes. En els productes de renda fixa considerats com a no complexos, no cal avaluar si són convenients per al Client quan els contracta per iniciativa pròpia. En aquest cas, el Banc informa el Client o possible client que no està obligat a avaluar la conveniència de l'instrument financer ofert i que, per tant, el Client no gaudeix de la protecció de les normes de conducta establertes a la normativa de valors. En el cas d'actius de renda fixa no subjectes al Reglament PRIIPs, abans de contractar el producte es comunica al Client la descripció general de la naturalesa i els riscos de l'actiu de renda fixa a través dels advertiments següents:

• Indicador de risc:

Es mostra un número que indica el nivell de risc del producte. 1/6 indica el risc més baix i 6/6 el més alt.

• Indicació de liquiditat:

S'incorporen un o dos cadernats en funció del compromís de devolució del producte al venciment, de possibles limitacions respecte de la liquiditat, i dels riscos de venda anticipada del producte financer (existència de comissions o penalitzacions per cancel·lació anticipada, terminis de preavis).

• Indicació de complexitat:

S'indica que el producte financer no és senzill i que pot ser difícil d'entendre.

Classificació normativa dels instruments híbrids

Segons la normativa de valors, els instruments híbrids es consideren productes complexos. Per això, si es comercialitzen cal avaluar la conveniència per als Clients detallistes.

Escenaris de possible evolució de la renda fixa no complexa

En els possibles escenaris positius i negatius d'evolució d'una inversió en renda fixa, cal considerar:

- Si la inversió es manté fins al venciment, s'amortitza pel nominal dels títols, que es compararia amb el preu d'adquisició.
- L'evolució de la valoració de l'actiu, abans de la data d'amortització, en funció dels tipus d'interès i la durada de l'instrument de què es tracti, així com dels altres factors de risc assenyalats anteriorment, a partir del preu d'adquisició dels títols esmentats per part de l'inversor.
- L'import dels cupons que es puguin cobrar.

El pitjor escenari per a una inversió en renda fixa és el de pèrdues per a l'inversor. Això pot passar si els tipus d'interès s'apugen constantment i si concorren altres esdeveniments negatius relacionats amb l'entitat que ha emès els títols i/o el mercat. Això pot passar davant la necessitat de vendre els títols abans de la data de venciment. Com més duren els títols, més gran és l'efecte en el preu.

El millor escenari és quan el valor de l'instrument supera el valor nominal a causa d'una caiguda dels tipus d'interès, un fet que suposa un ingrés addicional als cupons que s'han de rebre si l'instrument es ven abans del venciment.

L'escenari neutre per a un inversor és rebre els cupons i l'amortització al venciment pel nominal dels títols.

2 Instruments del mercat monetari

Els instruments del mercat monetari són valors de renda fixa a curt termini que es negocien en aquest mercat i amb un venciment en un termini inferior o igual a 25 mesos.

Factors de risc

Els factors de risc associats als instruments del mercat monetari són els mateixos que els descrits a l'apartat anterior.

Instruments del mercat monetari

• Lletres del Tresor Espanyol

Són valors de renda fixa a curt termini (màxim 12 mesos) emesos per l'Estat a través de la Direcció General del Tresor i Política Financera. L'import mínim de cada petició és de 1.000 euros, i les peticions per import superior han de ser múltiples de 1.000 euros. Són valors emesos al descompte o a prima, per la qual cosa el preu d'adquisició pot ser inferior o superior a l'import que rebreu en el moment del reemborsament. La diferència entre el valor de reemborsament de la Lletra (1.000 euros) i el preu d'adquisició és la rendibilitat generada per la Lletra del Tresor (rendiment implícit). Es representen exclusivament mitjançant anotacions en compte, sense que hi hagi cap títol físic.

El Tresor emet regularment aquests valors a través de subhastes competitives com a mètode de finançament de l'Estat. Actualment, el Tresor emet Lletres amb els terminis de venciment següents: a 3, 6, 9 i 12 mesos.

• Pagarés d'empresa

Són valors de renda fixa amb cupó zero emesos al descompte. La seva rendibilitat s'obté de la diferència entre el preu de compra i el valor nominal del pagaré que es rep a la data d'amortització. Són a curt termini i solen tenir venciments entre 3 dies i 25 mesos. L'emissió dels pagarés al mercat primari es fa a través de subhastes competitives, en què es determina el preu d'adquisició, o mitjançant una negociació directa entre l'inversor i l'entitat financera. Al mercat espanyol, es poden negociar al mercat AIAF i al MARF. Tot i que és una inversió apta per a clients detallistes, és important consultar la informació que els mercats publiquen sobre emissions, preus, volums i operacions creuades. També cal analitzar si la liquiditat del valor és adequada per a les necessitats concretes que us heu plantejat com a inversor.

• European Commercial Paper (ECP)

Són instruments de deute que s'emeten a curt termini al mercat internacional de capitals. No són líquids, és a dir, no es poden convertir en diners fàcilment i no tenen un mercat secundari de negociació. Habitualment, s'emeten al descompte sobre el valor nominal. Com que es poden emetre en diferents divises, poden incorporar el risc d'evolució de la divisa.

Classificació normativa dels instruments del mercat monetari

Els pagarés d'empresa i els ECP estan subjectes a l'Ordre de classificació de productes financers. Es classifiquen en funció del nivell de risc, liquiditat i complexitat, tal com s'ha descrit a l'apartat anterior de **Classificació normativa de la renda fixa**. El Client pot llegir aquests atributs a la descripció

general de la naturalesa i els riscos del producte que se li lliura abans de contractar el producte a través dels advertiments següents: indicador de risc i alertes de liquiditat i de complexitat. Segons la normativa de valors, els instruments de mercat monetari es consideren productes no complexos, menys si inclouen derivats o incorporen una estructura que dificulti la comprensió dels riscos. Per als instruments de mercat monetari que es considerin productes no complexos, no cal avaluar si són convenients per al Client quan els contracta per iniciativa pròpia. En aquest cas, el Banc informarà el Client o possible client que no està obligat a avaluar la conveniència de l'instrument financer ofert i que, per tant, el client no gaudeix de la protecció de les normes de conducta establertes a la normativa de valors. Els instruments financers del mercat monetari que siguin admissibles a recapitalització interna,

els emissors dels quals siguin entitats de crèdit de la UE amb rànking sènior o unsecured o inferior, són considerats productes complexos. Per tant, si es comercialitzen cal avaluar la conveniència per als Clients detallistes. Els escenaris d'evolució dels instruments del mercat monetari són similars als de la renda fixa no complexa, amb un impacte menor de possibles variacions en la rendibilitat esperada a causa dels motius següents:

- Són instruments de menys durada, per la qual cosa es redueixen les possibles variacions en la valoració.
- Són instruments de cupó zero adquirits al descompte, i per això, no tenen cupons periòdics.

3 Renda Variable

El principal instrument de renda variable són les accions. En aquest cas, la rendibilitat de la inversió no es pot conèixer amb certesa, ja que són incerts tant el preu a què es pot vendre com els dividends que es poden rebre mentre es tinguin les accions.

L'evolució del valor de l'acció no només depèn de la companyia, sinó de factors aliens com la situació de l'economia, l'evolució d'altres mercats, els tipus d'interès, la inflació, etc.

Altres instruments de renda variable són els drets de subscripció preferent.

Factors de risc

El risc és una característica dels valors de renda variable. Això vol dir que hi ha incertesa, és a dir, que no es pot preveure amb seguretat el que passarà. Això implica que, encara que es pot obtenir menys rendibilitat de l'esperada, també se'n pot obtenir més. És a dir, hi ha risc de perdre una part o tot el que s'ha invertit en accions.

— Risc per l'evolució del preu de cotització:

La cotització d'una acció depèn de com valoren els participants en el mercat l'empresa que l'emet. Aquesta valoració es basa en diversos factors, com les expectatives sobre els beneficis futurs de l'empresa i la seva taxa de creixement.

També influeixen altres factors independents del desenvolupament de l'activitat empresarial, com les expectatives sobre diferents indicadors macroeconòmics, la confiança dels inversors, l'evolució de tipus de canvi en accions cotitzades en altres divises, etc., així com notícies de tipus econòmic, polític i de tota mena que afecten els mercats d'instruments financers, el sistema financer i l'economia en general.

Com és lògic, el valor actual d'aquestes expectatives varia constantment, i en conseqüència també ho fan els volums de títols que s'ofereixen i demanen a cada preu. El resultat és que els preus a què es creuen les ordres es modifiquen al llarg de tota la sessió de contractació i d'una sessió a una altra.

A més, certs esdeveniments de l'empresa també poden afectar el preu de l'acció, com ara el pagament de dividends, ofertes públiques d'adquisició o venda d'accions, ampliacions de capital o qualsevol altre canvi estructural que faci l'empresa. Les rebaixes en la qualificació creditícia d'una empresa també tenen un impacte negatiu en la cotització.

En general, quan es parla del risc d'una empresa que cotitza a borsa, se sol considerar només el risc del preu de cotització, ja que s'entén que la resta dels riscos estan inclosos en aquest risc.

En aquest sentit, es pot calcular el risc passat d'un valor o un índex mesurant la volatilitat.

A més, si una empresa cotitzada passa per una situació crítica, el valor de les seves accions pot caure tant que pot acabar perdent tot el valor, la qual cosa implica la pèrdua de tota la inversió en aquestes accions.

— Risc per l'evolució dels tipus d'interès:

En general, quan s'espera que els tipus d'interès pugin, les cotitzacions baixen perquè:

- Els valors de renda fixa, que en general impliquen menys incertesa per a l'inversor (és a dir, menys risc), ofereixen una remuneració superior, la qual cosa pot desencadenar un transvasament cap a la renda fixa de fons de posicions en renda variable.
- Això fa que sigui més car per a les empreses finançar-se, i això pot reduir els seus beneficis futurs.

— Risc de manca de liquiditat:

Les accions es poden diferenciar segons el mercat de cotització. Els mercats regulats faciliten la negociació dels títols i, per tant, la liquiditat, i això permet als accionistes desfer-se de les seves posicions amb facilitat.

Tot i això, hi ha situacions que poden limitar la liquiditat, com quan una empresa suspèn la cotització de les seves accions durant un temps o deixa de cotitzar en borsa. En aquests casos, els accionistes poden perdre la capacitat de vendre les seves accions en el mercat.

En general, es considera que els valors "estrets" són els de menor liquiditat. Això pot dependre de diferents factors, com la mida d'una empresa a la borsa (nombre d'accions en circulació multiplicat pel preu) i la seva liquiditat (oferta i demanda d'accions d'una empresa que es negocien en un mercat concret).

La liquiditat dels títols es pot veure afectada per la gran varietat de mercats de renda variable, regulats o no, i dels possibles sistemes multilaterals de negociació. En qualsevol cas, convé recordar que el risc de manca de liquiditat pot implicar una disminució del preu en vendre la inversió.

— **Riesgo en la remuneración:**

La remuneració en renda variable es pot entendre sota dos conceptes:

- Un, per la diferència entre el preu de compra i el de venda (plusvàlua) i que, per tant, està exposat als riscos descrits pel que fa a l'evolució dels preus de cotització, i
- un altre, per la política de retribució via dividends de la companyia. En aquest sentit, els dividends que pagui cada companyia estan subjectes a l'aprovació de la junta general d'accionistes, que es decideix en funció dels beneficis i les expectatives de creixement.

Classificació normativa de la renda variable

Segons l'Ordre de classificació de productes financers, els instruments de renda variable es classifiquen en funció del seu nivell de risc, liquiditat i complexitat segons les característiques següents:

— **Nivell de risc:**

La normativa classifica els productes en 6 nivells de risc segons si són subordinats, la seva divisa, el percentatge del compromís de devolució del principal invertit, el termini i la qualificació

creditícia de l'entitat originària, emissora o garant. La classificació dels 6 nivells es recull a l'apartat anterior "Classificació de renda fixa".

— **Liquiditat:**

alertes sobre possibles limitacions de liquiditat i sobre els riscos de la venda anticipada del producte financer.

— **Complexitat:**

Segons la normativa de valors, les accions admeses a negociació en un mercat regulat o equivalent d'un país tercer es consideren productes no complexos. Per això, no cal avaluar si són convenientes per al Client quan els contracta per iniciativa pròpia.

Els drets de subscripció preferent plantegen aquestes dues situacions:

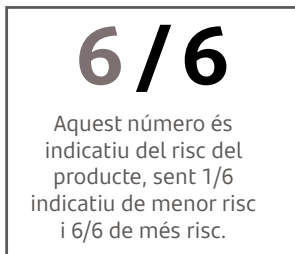
- Quan s'adquireixen els que calen per completar l'arrodoniment en una ampliació de capital, es consideren productes no complexos.
- En canvi, quan s'adquireixen amb l'objectiu d'acudir a una ampliació de capital i no es corresponen amb els títols obtinguts prèviament, ni siguin necessaris per completar el nombre de títols per a l'arrodoniment, es consideren productes complexos.

Les accions no cotitzades o cotitzades en mercats no regulats es consideren productes complexos. Per això, si es comercialitzen cal avaluar la conveniència per als Clients detallistes.

En els esdeveniments financers, el Client pot llegir aquests atributs (nivell de risc, liquiditat i complexitat) a la descripció general de la naturalesa i els riscos del producte (Scrip dividend, ampliacions de capital, bescanvi d'accions...) que se li lliura abans de contractar el producte a través dels advertiments següents:

— Indicador de risc:

Es mostra un número que indica el nivell de risc del producte. 1/6 indica el risc més baix i 6/6 el més alt. En el cas d'accions i drets preferents cotitzats en mercats secundaris, l'indicador de risc és el següent:

— Indicació de liquiditat:

S'incorporen un o dos cadenats en funció del compromís de devolució del producte al venciment, de possibles limitacions respecte de la liquiditat, i sobre els riscos de venda anticipada del producte financer (existència de comissions o penalitzacions per cancel·lació anticipada, terminis de preavis)

— Indicació de complexitat:

S'indica que el producte financer no és senzill i que pot ser difícil d'entendre.

Escenaris de possible evolució de la renda variable

En els possibles escenaris positius i negatius d'evolució d'una inversió en renda accions, cal considerar:

- La variació positiva o negativa del preu de compra dels títols des del moment de la compra per part de l'inversor,
- L'import dels dividendes que es poden rebre,
- L'impacte dels possibles esdeveniments financers (primes de subscripció d'accions, venda de drets preferents en ampliacions de capital, scrip dividend...) que incloguin un ingrés per al client, però que poden afectar la valoració de l'acció.

El pitjor escenari possible en una inversió en renda variable és perdre tota la inversió si el preu de les accions arriba a zero. Aquesta situació extrema pot passar en cas de concurs de creditors o si és l'entitat que ha emès les accions deixa d'existir.

El millor escenari és quan la cotització de les accions puja constantment i l'empresa paga dividendes regularment. Tot i això, cal considerar que el preu de les accions puja i baixa constantment. Per això, és important tenir clar un horitzó temporal de la inversió per veure si ha evolucionat com s'esperava l'inversor.

Entre els escenaris més desfavorables i favorables, hi ha situacions intermèdies, pròpies del comportament variable del mercat. Aquestes es caracteritzen per una alta volatilitat, amb pujades i baixades a la cotització que poden variar en freqüència i intensitat segons factors macroeconòmics, sectorials o específics de l'entitat emissora de l'acció.

4 Institucions d'Inversió Col·lectiva (IIC)

La varietat de les institucions d'inversió col·lectiva és molt àmplia atesos els mercats en què materialitzen les seves inversions, sectors, àrees geogràfiques, tipus d'actiu, divises, etc. en què inverteixen. Els resultats depenen de la gestió que es dugui a terme, així com de l'evolució dels mercats, i poden implicar pèrdues de la inversió realitzada.

Les característiques de la IIC de què es tracti i el seu estil de gestió estan recollits en fullet que ha de ser dipositat al supervisor nacional de la gestora (la CNMV a Espanya). El Document de Dades Fonamentals per a l'inversor (DDF o

KID – Key Investor Document) ajuda a entendre les característiques essencials, la naturalesa i els riscos de la IIC perquè el Client pugui prendre decisions d'inversió informades.

Es consideren institucions d'inversió col·lectiva (classificació segons la forma jurídica):

- Els fons d'inversió.
- Les societats d'inversió mobiliària de capital variable (SICAV).

Factors de risc de les institucions d'inversió col·lectiva

La naturalesa i l'abast dels riscos depenen del tipus d'IIC, de les seves característiques individuals (definides en el fullet) i dels actius en què inverteix el patrimoni. Per tant, cal aplicar els riscos específics dels diferents tipus d'actius recollits en aquest document.

L'elecció entre els diferents tipus d'IIC s'ha de fer tenint en compte la capacitat i el desig de l'estalviador d'assumir riscos, així com l'horitzó temporal d'inversió.

A més dels riscos propis dels actius en què es materialitzen les inversions de la IIC, hem de tenir en compte els riscos següents:

— Risc per evolució del valor liquidatiu

És fonamental conèixer la composició de la cartera i la vocació inversora del fons, ja que permet tenir una idea del risc assumit. La composició de la cartera es refereix als percentatges d'inversió en cada tipus d'actius financers, en euros o en altres divises, en una zona geogràfica o en una altra, etc. L'evolució de la cartera és la que determinar el valor liquidatiu al qual el Client sol·licitar el reemborsament de la seva inversió en el fons. Amb caràcter general, es poden fer les observacions següents:

- La inversió en renda variable, per la seva pròpia naturalesa, té en general més risc que la inversió en renda fixa, però també es poden produir pèrdues, i l'inversor ha de ser conscient d'aquest fet. Per a més detall, consulteu les seccions "Factors de risc de la renda fixa" i "Factors de risc de la renda variable" d'aquest Fullet.

• Algunes IIC, per la seva política d'inversió, poden mantenir en cartera valors que incorporin més risc de crèdit o contrapart. La inversió en valors de països emergents, tant de renda fixa com variable, també pot afegir risc al fons, ja que es tracta de mercats amb més volatilitat, menys estables i profunds. La inversió en actius expressats en monedes diferents de l'euro implica un risc, anomenat risc de divisa, derivat de les possibles variacions dels tipus de canvi.

• Un altre cas que cal tenir en compte és quan la IIC inverteix en valors que no es negocien en mercats regulats, ja que assumeix un risc addicional perquè hi ha menys control sobre els seus emissors. A més, la valoració d'aquests actius és més complicada, pel fet que no hi ha un preu objectiu de mercat.

— Risc de palanquejament (risc per inversió en instruments financers derivats)

Les IIC que inverteixen en instruments financers derivats (futurs, opcions) poden incorporar un risc superior a causa de les característiques d'aquests productes (per exemple, el palanquejament). Per tant, és possible que es multipliquin les pèrdues de la cartera, però també es podrien multiplicar els guanys.

No obstant això, cal tenir en compte que algunes IIC utilitzen derivats per disminuir els riscos de la cartera de comptat (cobertura). En la descripció de la política d'inversió, que es recull en el fullet del fons, cal indicar si els derivats es fan servir amb finalitat d'inversió o de cobertura.

L'ús de derivats OTC també comporta un risc de contrapart, ja que depèn de la solvència i de la capacitat de l'altra part de complir les condicions del contracte del derivat.

— Risc de manca de liquiditat

Per valorar el risc de liquiditat, és fonamental considerar la freqüència en la publicació del valor liquidatiu, la possible existència de terminis de preavis per a la sol·licitud de reemborsaments i la possible existència de terminis de liquidació dels reemborsaments sol·licitats. Tota aquesta informació es recull en el fullet del fons.

La majoria de les IIC que tenen la consideració d'IIC harmonitzades a escala europea (UCIT III/IV) compten amb valor liquidatiu diari, no han establert períodes de preavis per a reemborsaments i la seva liquidació és força àgil, per la qual cosa no es veuen afectades per aquesta situació.

Un altre aspecte que cal tenir en compte en relació amb la liquiditat, és la possibilitat que el fons es "tanqui". En aquest cas, el participant haurà de mantenir la seva inversió al fons fins que es puguin tornar a fer reemborsaments.

En el cas de les SICAV, l'obligació de mantenir un capital mínim de vegades pot fer que es retardin els reemborsaments sol·licitats pels inversors.

— Risc de divisa

Es pot considerar en dos vessants:

- Si les inversions de la IIC es denominen en una divisa diferent de la que s'utilitza per fer el càlcul del valor liquidatiu, la fluctuació en les cotitzacions influeix directament en la valoració.

- P- En canvi, en el cas d'IIC amb un valor liquidatiu denominat en una divisa diferent de la de referència de l'inversor, aquest assumeix un risc addicional en cas d'una evolució adversa d'aquesta divisa.

Tipus d'institucions d'inversió col·lectiva

La varietat d'IIC és molt àmplia, però fem algunes mencions especials per la seva importància o característiques especials..

— Institucions d'Inversió Col·lectiva UCITS

Les Institucions d'Inversió Col·lectiva (IIC) harmonitzades, conegudes com a UCITS en anglès (Undertakings for Collective Investment in Transferable Securities), són Institucions d'Inversió Col·lectiva (IIC) harmonitzades en l'àmbit europeu, per la qual cosa estan subjectes a una normativa que estableix limitacions i obligacions en la gestió i el control de les inversions. Aquestes mesures tenen com a objectiu proporcionar més protecció als inversors.

La major part de les IIC que es comercialitzen al Banc són UCITS.

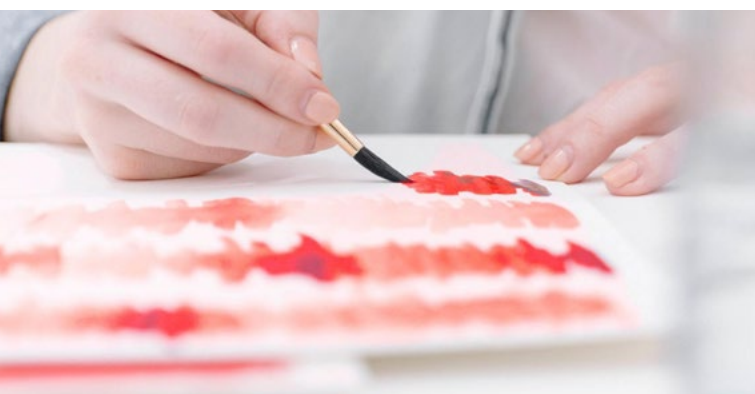
— Institucions d'Inversió Col·lectiva d'Inversió Lliure o hedge funds

Es caracteritzen pel següent:

- i) Més flexibilitat a l'hora de poder invertir que a vegades ve acompanyada de menor transparència.
- ii) La seva capacitat d'endeutament, que si no es controla degudament, pot arribar a ser elevat.
- iii) Menor liquiditat en establir terminis determinats de preavis per a subscripcions i reemborsaments i terminis de liquidació.

Estan subjectes a riscos de naturalesa i grau diferents dels de les institucions d'inversió col·lectiva ordinàries. La seva evolució pot no tenir relació amb la tendència dels mercats de renda fixa o variable.

Es pot diferenciar entre aquells que prenen posicions directament en funció de l'estratègia o les estratègies de gestió alternativa que vulguin desenvolupar, i aquells que inverteixen en altres fons d'inversió

lliure. Aquests últims són els anomenats fons de fons d'inversió lliures o IICIIL.

Pel seu funcionament especial, aquest tipus d'IIC no són aconsellables per a Clients que no tinguin prou coneixements i experiència financera per entendre bé les seves característiques i riscos..

Fons immobiliaris

Són institucions d'inversió col·lectiva els diners dels quals s'inverteixen en immobles, per la qual cosa el seu valor depèn de l'evolució del mercat immobiliari.

Com que aquest mercat és menys líquid que els mercats financers, el valor del fons es calcula i es publica amb menys freqüència i les dates possibles de reemborsaments són també inferiors.

Fons de capital risc o Private Equity

Són institucions que inverteixen directament en negocis o empreses amb una vocació d'inversió a llarg termini. Tenen limitada la liquiditat fins a certes dates de reemborsament previstes i, de vegades, els inversors han de fer aportacions addicionals a l'inici de la inversió. .

Fons cotitzats (ETF)

Són fons d'inversió que es negocien en mercats secundaris de valors. Poden invertir en diferents mercats i tipus d'actiu, com altres IIC.

La Política d'Inversió del Fons és replicar la composició i el comportament de l'índex de referència com ara l'IBEX 35 o l'S&P500, per exemple.

Classificació MiFID de les IIC

En general, les institucions d'inversió col·lectiva harmonitzades a escala europea (UCITS) es consideren productes no complexos. Per això, no cal avaluar si són convenients per al Client quan els contracta per iniciativa pròpia.

Les participacions i les accions d'IIC estructurades es consideren un producte complex.

Quan es tracti d'IIC no europees o no UCITS, sempre es consideren complexos. Els hedge funds, els fons immobiliaris i els fons de capital risc es consideren productes complexos. Per tant, si es comercialitzen cal avaluar la conveniència per als Clients detallistes.

5 Derivats

Són productes sofisticats que, en alguns casos, poden comportar el risc de perdre tota la inversió o assumir compromisos que poden implicar pèrdues. Per tant, per invertir, cal tenir coneixements específics sobre els productes i com funcionen els sistemes de negociació, estar disposat a assumir riscos elevats i tenir la capacitat per afrontar-los.

La inversió en productes derivats requereix coneixements financers i una vigilància constant de la posició.

Els productes derivats es poden fer servir amb diferents finalitats. D'una banda, per limitar totalment o parcialment el risc de tipus d'interès o de tipus de canvi, entre d'altres. D'una altra, també permeten afegir risc a una inversió amb l'objectiu d'obtenir més rendibilitat.

L'efecte palanquejament és una característica comuna a tots els productes derivats, que defineix la relació entre el capital invertit i el resultat que s'obté. En altres paraules, per a un mateix import, les possibles pèrdues o guanys obtinguts de l'operativa amb derivats poden ser superiors a les que s'obtindrien si es negociessin directament els actius subjacents.

La diferència principal entre els derivats és si cotitzen en un mercat organitzat o no. Si no cotitzen en un mercat organitzat, s'anomenen OTC (Over the counter).

Els derivats OTC es consideren productes subjectes a la regulació PRIIPs (packaged retail and insurance-based investment products o productes d'inversió detallista vinculats i els productes d'inversió basats en assegurances).

Les característiques del derivat, els seus riscos, els possibles escenaris d'evolució positiva o negativa, així com el públic al qual va dirigit, es recullen en el document amb la informació clau per a l'inversor (al Document de Dades Fonamentals -DDF o KID - Key Information Document). Aquest document es lliura als clients detallistes abans de fer operacions sobre aquests instruments.

Per als Clients classificats com a professionals, el Banc proporciona la informació prèvia a la contractació necessària, adaptada a la seva classificació i al tipus d'instrument derivat amb què s'operarà. Aquesta informació inclou una descripció de les característiques i els riscos.

Factors de risc dels derivats

Tots els productes derivats impliquen un risc elevat. El derivat per si mateix implica risc, fins i tot si l'objectiu és la cobertura d'una altra posició.

Els factors de risc són múltiples, i per això, la posició en els derivats s'ha de vigilar constantment. A continuació, expliquem alguns d'aquests riscos de manera resumida:

— Risc de tipus d'interès

L'evolució dels tipus d'interès és una de les variables que afecta directament la valoració dels derivats. Per tant, els canvis en els tipus d'interès poden fer que el preu o la valoració dels derivats variï.

— Risc d'evolució dels subjacents i la volatilitat i altres factors

Un derivat està relacionat amb un subjacent actiu, que pot ser un índex, una taxa d'inflació, accions, tipus de canvi, tipus d'interès, matèries primeres, etc. L'evolució d'aquest

actiu en el mercat de negociació afecta el preu o el valor del derivat i el resultat en la data de venciment, un fet que pot provocar la pèrdua parcial o total de la inversió.

La volatilitat de l'actiu subjacent és vital en el càlcul del preu o la valoració dels derivats. Com més volatilitat, més possibilitat de guany, però també més risc de pèrdua.

En la valoració dels derivats, a més de l'evolució dels subjacents, l'evolució de la volatilitat i dels tipus d'interès que hem comentat, intervenen altres factors com el pas del temps i/o els tipus de canvi de divises. L'efecte d'aquests factors s'ha d'analitzar conjuntament. Així, és possible que, tot i que el subjacent evolucioni favorablement, el valor del derivat financer en una data donada es redueixi com a conseqüència de l'evolució negativa d'un o més dels altres factors.

— Risc de crèdit/contrapartida

En els derivats OTC en què l'altra part assumeix obligacions al venciment del derivat, existeix el risc que deixi de complir amb les seves obligacions i que el Client pateixi una pèrdua financera.

En el cas dels derivats que es negocien en un mercat organitzat, hi ha una cambra de compensació que s'interposa entre les parts contractants i que es fa càrrec de les obligacions dels intervinents. D'aquesta manera es limita aquest risc, que passa a dependre d'aquesta cambra.

— Risc de liquiditat

Quan es tracta de derivats que es negocien en un mercat organitzat, aquests cotitzen de manera que una posició es pot desfer a preus públics. Això dona liquiditat a aquesta posició.

En el cas dels derivats OTC, la possibilitat de desfer la posició recau en la contrapartida amb què s'ha tancat el derivat i l'acord a què s'ha arribat prèviament.

— Risc de palanquejament

Com hem explicat abans, el palanquejament és un concepte propi en els derivats. Permet multiplicar els guanys, però també les possibles

pèrdues, quan aquestes no estan limitats en funció del tipus de derivat que sigui..

— Risc per assumir compromisos financers addicionals

En funció del tipus de derivat, la posició que es pren pot implicar l'assumpció de compromisos financers a la data de venciment. En aquest cas, el titular haurà de fer front a aquests compromisos.

Per això, en els mercats organitzats es demanen garanties que s'han de dipositar en comptes oberts per a aquesta finalitat, quan la posició que es pren implica obligacions.

— Risc de nombre de dies a venciment

El valor de les opcions disminueix amb el temps. Per això, a mesura que s'acosta la data de venciment, el valor de l'opció pot ser més baix.

Tipus de derivats

Hi ha molts tipus de derivats, amb possibles subjacents, complexitats i característiques molt diferents. Això fa que en aquest document no es puguin explicar totes les possibilitats, i per això ens centrem en els més habituals.

— Futurs

Un futur és un contracte en què les parts acorden la compravenda d'una quantitat concreta d'un valor (actiu subjacent) en una data futura predeterminada, a un preu acordat per endavant. És a dir, es tracta de contractes a termini l'objecte dels quals són instruments de naturalesa financera (valors, índexs, préstecs o dipòsits...) o commodities (és a dir, mercaderies; poden ser productes agrícoles, matèries primeres...).

Els futurs es poden contractar en mercats organitzats o no organitzats. En aquest darrer cas, s'anomenen OTC (Over the counter)..

Els futurs es poden liquidar mitjançant el lliurament físic de l'actiu subjacent o per diferències. L'operativa en futurs requereix una vigilància constant de la posició. Comporten un alt risc si no es gestionen adequadament. En determinades circumstàncies, pot implicar pèrdues a la cartera del Client.

Esmentem especialment la compravenda de moneda estrangera a termini o **forward de divisa**, que són acords entre dues parts de comprar o de vendre una quantitat específica d'una divisa a un preu determinat en una data futura determinada. En el moment del tancament no hi ha intercanvi de fons, només a la data de venciment o d'exercici.

— Opcions

Una opció és un contracte que comporta el dret d'una part de comprar o vendre i l'obligació de l'altra part de comprar o vendre una quantia determinada de l'actiu subjacent, a un preu determinat (preu d'exercici) i en el termini acordat..

Les opcions es poden contractar en mercats organitzats o no organitzats. En aquest darrer cas, s'anomenen OTC (Over the counter).

Les opcions es poden liquidar mitjançant el lliurament físic de l'actiu subjacent o per diferències.

L'operativa en opcions requereix una vigilància constant de la posició i impliquen un risc alt si no es gestionen adequadament.

El valor de les pèrdues o els guanys pot patir fortes variacions en poc temps. En determinades circumstàncies, es pot arribar a perdre una part o tota la inversió.

El preu de l'opció depèn de diferents factors: el preu de mercat del subjacent en cada moment (acció, índex, tipus d'interès, divisa...), el preu d'exercici de l'opció, la volatilitat del subjacent, el tipus d'interès sense risc, el temps que falta per al venciment, i altres factors que depenen de la naturalesa del subjacent (el dividend en el cas d'opcions sobre accions o índexs o el diferencial de tipus d'interès entre divises per a opcions sobre tipus de canvi).

A les opcions és fonamental distingir entre la situació del comprador i la del venedor. El comprador té el dret, però no l'obligació, de comprar o vendre al venciment (segons el tipus d'opció); per contra, el venedor (o emissor) de l'opció està obligat a comprar o a vendre si el comprador decideix exercir el dret.

El preu de l'opció és el que el comprador paga per obtenir aquest dret. A aquest preu se'n diu prima. Quan arriba la data de venciment, al comprador l'interessarà exercir el dret o no exercir-lo, en funció de la diferència entre el preu fixat per a l'operació (preu d'exercici o strike) i el preu del subjacent en aquell en el mercat de comptat. En casos excepcionals, si les opcions són del tipus americà, l'opció es pot exercir en qualsevol moment de la vida del producte. Si són del tipus Bermuda, es pot exercir en determinats moments al llarg de la vida del producte.

Quan són opcions comprades, la pèrdua està limitada a l'import total de la prima pagada. En cas d'opcions venudes, la pèrdua pot ser il·limitada si el comprador exerceix la seva opció de compra.

— Swaps

Són acords entre dues parts, en què es comprometen a intercanviar actius o fluxos de caixa en dates i en condicions prèviament acordades, i en què alguna variable té una evolució incerta:

Podem distingir els swaps en:

- De tipus d'interès (IRS = Interest Rate Swap).
- De divisa (Currency Swaps).
- D'inflació (Inflation Swaps).
- De crèdit (Credit Default Swaps).
- Intercanvi de divises i tipus d'interès (Cross-Currency Rate Swaps).
- De matèries primeres (Commodity Swaps);
- D'accions o sobre índexs d'accions (Equity Swaps/Equity Index Swaps);
- De qualsevol tipus que es negociï en els mercats financers.

A causa de les obligacions que impliquen, suposen un risc de crèdit real per a l'altra part, per la qual cosa es pot exigir que les parts aportin garanties.

— Warrants

Un warrant és un valor negociable que incorpora el dret de comprar o vendre un actiu (subjacent) a un preu d'exercici determinat. És per tant un producte derivat.

L'operativa amb warrants requereix una vigilància constant de la posició i impliquen un risc alt si no es gestionen adequadament. El valor de les primes pot canviar molt en poc temps. En certes situacions, es pot arribar a perdre una part o la totalitat de la inversió.

Igual que amb les opcions, el comprador del warrant té el dret, però no l'obligació, de comprar o vendre el subjacent a la data de venciment. Que exerceixi o no aquest dret depèn de quin sigui en aquell moment el preu del subjacent (preu de liquidació), en relació amb el preu d'exercici. Normalment, es liquida per diferències, i s'entrega al tenidor la diferència entre ambdós preus.

El preu del warrant depèn de diferents factors, com hem indicat en el cas de les opcions.

El principal avantatge de la inversió en warrants, i alhora el risc més gran, és l'efecte palanquejament, característic dels productes derivats, ja que les variacions de preus del subjacent causen variacions percentuals superiors en el valor de la prima. En canvi, una evolució dels preus que no coincideixi amb les expectatives pot fer que es perdi tota la inversió. Així mateix, el palanquejament indica el nombre de drets de compra (call warrant) o de venda (put warrant) que es pot adquirir pel preu d'una unitat d'actiu subjacent.

Dins la família dels warrants, podem distingir altres instruments que incorporen estructures d'opcions de més complexitat, entre d'altres:

- Turbo warrants, que permeten posicionar-se tant a l'alça com a la baixa d'un actiu subjacent, amb més palanquejament.
- Warrants múltiples, que segueixen l'evolució d'índexs amb múltiples nivells de palanquejament.

Certificats

Són productes derivats, i com a tals incorporen un risc elevat. Contenen una aposta sobre l'evolució del preu d'un actiu subjacent. Poden generar rendibilitats positives, però si aquest actiu evoluciona de manera contrària a l'esperada, és possible que no se n'obtingui cap benefici, o fins i tot que es perdi una part o tots els diners invertits.

Les seves característiques essencials varien segons els termes i les condicions de cada emissor pel que fa al subjacent sobre el qual s'emeten i, si escau, les regles pràctiques de substitució del subjacent, el termini, el preu d'emissió o el mecanisme de càlcul de la rendibilitat. Com que es tracta de valors molt diferents entre si, per conèixer el producte concret haureu de consultar el fullet de l'emissió, que està registrat a l'organisme supervisor corresponent (la CNMV a Espanya).

Es poden emetre amb caràcter perpetu; en aquest cas, els subscriptors tenen opcions d'amortització anticipada.

El rendiment per a l'inversor consisteix en el guany o en la pèrdua que resulta de la diferència entre el preu d'emissió o d'adquisició del certificat i el preu en el moment de l'exercici, la venda o l'amortització anticipada.

Classificació MiFID dels derivats

Segons la normativa del mercat de valors, es consideren productes complexos tots els tipus de derivats. Per això, cal avaluar si són adequats per als clients detallistes, en cas de comercialitzar-los..

6 Productes estructurats o referenciats

Són productes que ofereixen als inversors remuneracions vinculades a l'evolució d'actius financers, índexs, etc. en dates predeterminades. La seva construcció sol combinar una posició en un instrument financer de renda fixa o dipòsit amb un derivat referenciat a diferents actius subjacents, com ara tipus d'interès, tipus de canvi, accions o índexs. Per això, la rendibilitat depèn de l'estructura utilitzada, que es determina per la combinació d'ambdues posicions i pel tipus de derivat que s'usi.

Això permet reduir els riscos d'una inversió combinant productes derivats i/o instruments de renda fixa, dissenyant operacions d'inversió i finançament adaptades al perfil de risc/rendiment de l'inversor o emissor.

Atesa la varietat d'aquests instruments i l'elevat nombre de factors que influeixen en l'evolució del valor del producte estructurat i en el resultat final, és important conèixer el contingut dels fullets d'aquests productes. En aquest document es recullen amb més detall les característiques i els possibles riscos que podrien afectar aquests productes. Ens referim al fullet base en el cas de programes d'emissió de bons estructurats i a les condicions finals de cada emissió, i als fullets de fons d'inversió estructurats que queden registrats a l'entitat supervisora del país de la gestora (en el nostre cas, la CNMV).

A més, els productes estructurats es consideren productes subjectes a la regulació PRIIP (packaged retail and insurance-based investment products o productes d'inversió detallista vinculats i els productes d'inversió basats en assegurances). Les característiques del producte, els seus riscos, els possibles escenaris d'evolució positiva o negativa, els costos, així com el públic al qual van dirigits, es recullen en el Document de Dades Fonamentals (DDF) o en el KID (Key Information Document) que es lliura als Clients detallistes abans de fer operacions sobre aquests instruments.

Per als Clients classificats com a professionals, el Banc proporciona la informació prèvia a la contractació, adaptada a la seva classificació i al tipus de producte estructurat amb què s'operarà. Això inclourà una descripció de les característiques i els riscos.

Factors de Risc dels productes estructurats o referenciats

Es tracta de productes el nivell de risc dels quals depèn de l'estructura concreta utilitzada, i pot ser elevat. Aquests productes poden generar una rendibilitat superior a la d'actius de menor risc al mateix termini, però també poden produir pèrdues parcials o totals del principal invertit.

Com que en la composició del producte estructurat hi ha un derivat, a l'hora d'invertir en aquesta classe

d'actius cal tenir en compte els riscos esmentats a l'apartat anterior "Factors de risc en els derivats". Com que la seva estructura inclou un actiu de renda fixa, també l'afecten els possibles riscos esmentats a l'apartat anterior "Factors de risc de la renda fixa".

Com a exemple, i sense que aquesta relació sigui exhaustiva, els principals riscos serien:

- Risc d'evolució del subjacent.
- Risc per insolvència de l'emissor o del garant.
- Riscos econòmics, polítics i de tota mena que afecten els mercats d'instruments financers, el sistema financer i l'economia en general.

Qualsevol d'aquests factors són situacions que poden passar i podrien afectar negativament la inversió..

Menció especial mereixen els riscos següents, que no es recullen expressament en els apartats anteriors:

— Risc per insolvència de l'emissor o del garant

Quan es tracti de productes estructurats i de bons o de notes estructurades, en què les activitats de l'emissor i, si escau, el garant, estan relacionades amb el sector financer, la capacitat de l'emissor i/o, si escau, del garant, de complir i fer front a les seves obligacions es pot veure afectada pel següent:

- 1.** La incapacitat de tercers de complir les seves obligacions davant de l'emissor i/o, si escau, davant del garant, inclosos els riscos relacionats amb la qualitat creditícia dels prestataris.
- 2.** El comportament del grup al qual pertany/en i els riscos associats amb aquest.
- 3.** Els riscos associats amb la liquiditat i el finançament.
- 4.** Les variacions en els tipus d'interès, tipus de canvi de divises, els preus dels bons i de les accions.

5. Riscos operatius (relacionats amb els sistemes de processos de dades, financers, comptables, avaries a xarxes elèctriques, sistemes de telecomunicacions o informàtics, entre d'altres).

6. Els riscos associats a l'increment de la competència en el sector dels serveis financers, així com pels possibles conflictes d'interès que es puguin plantejar si l'emissor i/o el garant, alhora, també són agents de càlcul i/o distribuïdors de la inversió feta.

Les qualificacions creditícies de l'emissor i del garant no sempre reflecteixen tots els riscos. Podria ser el cas que una o més agències de qualificació creditícia assignin una qualificació a l'emissió de què formi part un bo o una nota. Tanmateix, aquestes qualificacions no sempre reflecteixen l'impacte potencial de tots els riscos relacionats amb l'estructura, el mercat i altres factors que poden afectar el valor del producte financer. Una qualificació creditícia no és una recomanació per comprar, vendre o mantenir una inversió, i l'agència de qualificació la pot revisar o retirar en qualsevol moment.

L'emissor i/o el garant poden intervenir com a part en contractes amb tercers que prestin serveis en relació amb el producte financer estructurat (com, per exemple, els agents de pagament i les entitats de liquidació i compensació). Si els tercers no compleixen les seves obligacions, l'emissor i/o el garant poden no poder complir les seves obligacions respecte al producte financer adquirit.

Informació sobre la prestació de serveis d'inversió al Banco Santander, SA

— Risc en cas de venda anticipada

Si el principal del producte està garantit al venciment per l'emissor i/o el garant, l'inversor ha d'assumir que si se'l ven abans de la data de venciment, és possible que no recuperi el principal invertit ni obtingui cap rendibilitat. La garantia de recuperació del principal només existeix a la data de venciment, sempre que l'emissor i, si escau, el garant, facin el pagament.

El mateix passa amb els fons d'inversió garantits, la garantia dels quals només és a la data de venciment, en les condicions que s'estableixin en el fullet del fons.

— Risc de cobertura

En les emissions d'aquest tipus de productes financers, l'emissor, el garant i/o qualsevol de les seves respectives filials o altres parts poden fer una o diverses operacions de cobertura relacionades amb els subjacents. Això podria afectar el preu de mercat, la liquiditat o el valor del producte financer, la qual cosa es podria considerar negativa per als interessos dels Clients.

Tipus de productes estructurats o referenciats

Podem classificar aquests productes segons el vehicle d'inversió de què es tracti:

- Fons d'inversió
- Bo o nota
- Contractes financers
- Productes financers estructurats

També es poden classificar segons el tipus d'estructura que incorporin. En funció de la seva estructura i del percentatge de devolució del principal, poden ser:

— Productes garantits i parcialment garantits

Estableixen garanties per a la recuperació total o parcial del capital invertit. Així, al venciment l'inversor rep, com a mínim, la inversió feta o el percentatge que s'hagi garantit.

Aquesta garantia es pot veure afectada si no es compleixen les condicions establertes en el fulllet d'emissió, si escau, o si l'emissor o el garant fan fallida en el cas de bons o notes estructurades.

Tot i això, no garanteixen necessàriament una rendibilitat addicional, ja que depèn de com evolucioni el producte subjacent i de les condicions particulars de cada estructura.

— Productes no garantits

Poden implicar pèrdues del principal invertit. Són productes dissenyats considerant el binomi rendibilitat / risc que responen a unes expectatives de mercat específiques. Entre molts altres:

- Productes de cupó: ofereixen cupons atractius en situacions concretes de mercat, i permeten a l'inversor beneficiar-se fins i tot de mercats laterals o baixistes.
- Productes de participació: el resultat està directament lligat al comportament d'un subjacent (índexs, valors, etc.) d'una manera més eficient que la inversió per separat en cada un dels subjacents.
- Productes de palanquejament: Permeten obtenir rendibilitats similars o superiors al subjacent sense haver de desemborsar-ne el cost, i les aportacions poden ser menors gràcies a combinacions d'opcions, finançament, etc.

Classificació MiFID dels productes estructurats

En general, els productes estructurats i referenciats es consideren productes complexos perquè en inclouen derivats. Per això, si es comercialitzen cal avaluar la conveniència per als Clients detallistes.

L'excepció són els fons estructurats que siguin UCIT III / IV i que, per tant, com que estan subjectes a les normes de control que implica l'harmonització europea, es consideren productes no complexos.

També es poden considerar no complexos els fons estructurats subjectes a la supervisió de la CNMV que comptin amb les característiques assenyalades a l'apartat d'IIC.

7 ETP: ETF, ETN y ETC

Els ETP (Exchange Traded Products) són un tipus de producte financer que inclou els ETF (Exchange-Traded Funds), ETN (Exchange-Traded Notes) i ETC (Exchange Traded Commodities). Són fons, notes i productes cotitzats en un mercat borsari. Poden arribar a ser molt complexos per la seva diversitat i possibles aplicacions de derivats.

Requereixen per tant molts coneixements financers i una atenció especial per part de l'inversor. Un ETF és un fons que pot invertir en diferents mercats i tipus d'actius, com altres IIC.

Ofereix moltes possibilitats de diversificació en sectors, zones geogràfiques, actius subjacents i estratègies, però amb algunes característiques de les accions cotitzades. Les principals característiques dels ETF són les següents:

1. Liquiditat: a perquè cotitzen en un mercat secundari i compten amb creadors de mercat que ofereixen cotització;
2. Diversificació: permeten accedir a una àmplia gamma de tipus d'actius i estratègies, i inclouen apostes a la baixa d'un índex o actiu (inversos) i el palanquejament;

- 3. Flexibilitat:** es poden negociar sempre que el mercat estigui obert, amb un preu de cotització en qualsevol moment i amb límits de preu.

Els ETN i els ETC són similars als ETF pel que fa a les característiques, però poden afegir complexitat en termes de tipus d'actius en què es materialitza la inversió.

En general, podem dir que els ETN són notes o productes estructurats que cotitzen en el mercat borsari.

Hi ha una àmplia varietat d'ETC que utilitzen diferents estructures jurídiques per materialitzar les inversions, entre les quals hi ha cistelles de matèries primeres. Per això, una diferència important amb els ETF és el tractament fiscal i legal que poden tenir els ETC i els ETN en diferents jurisdiccions.

Els ETP estan subjectes a la regulació PRIIP (packaged retail and insurance-based investment products o productes d'inversió detallista empaquetats i productes d'inversió basats en assegurances). Les característiques del producte, els seus riscos, els possibles escenaris d'evolució positiva o negativa, així com el públic al qual van dirigits, es recullen en el document amb la informació clau per a l'inversor (Document de Dades Fonamentals – DDF o KID – Key information documents). Aquest document està a disposició dels Clients abans no donin ordres sobre aquests instruments perquè s'executin al mercat en què es negocien.

Factors de Risc dels ETF, ETN i ETC

— Riscos de liquiditat i de preu de negociació

La rapidesa de la venda depèn del nivell d'oferta i de la demanda per a l'ETF en cada moment. Aquesta circumstància pot implicar descomptes importants sobre el valor liquidatiu.

En la negociació dels ETF en el mercat, es poden aplicar descomptes i primes sobre el valor liquidatiu del fons. Això implica que, en cas de venda, es pugui fer per sota d'aquest valor.

En els ETF, ETC o ETN que incorporen derivats, especialment en matèries primeres, la manca de liquiditat d'aquestes posicions pot afectar la liquiditat de l'ETP.

— Risc d'evolució diferent que l'actiu de referència

Això és especialment rellevant en el cas dels ETF que repliquen índexs, ja que les desviacions en el comportament respecte de l'índex de referència poden no ser les esperades. Les despeses de gestió de l'ETF fan que hi hagi una desviació del preu en comparació amb el comportament de l'índex que replica.

Amb ETC i ETN sobre matèries primeres que repliquen el comportament d'un futur, els ajustaments diaris de valoració poden fer que es distanciïn de l'evolució del futur que repliquen.

— Risc de palanquejament

Alguns ETF són palanquejats, la qual cosa pot augmentar tant els guanys com les pèrdues, que poden ser elevades. A més, el funcionament intern de l'ETF amb els ajustaments de les posicions en derivats pot produir pèrdues addicionals.

La complexitat d'aquests instruments fa que no siguin recomanables per a inversors que no tinguin molta experiència i cultura financera.

— Risc de contrapartida per la utilització de derivats

La utilització de derivats negociats amb una entitat de crèdit exposa els ETF, ETC i ETN a un risc de contrapartida per incompliment de les obligacions quan vencen les posicions en els derivats..

— Altres riscos

S'han de tenir en compte els riscos que s'esmenten a la secció de Renda Variable i Renda Fixa d'aquest Fullet, en funció del mercat en què inverteixi l'ETF.

Classificació MiFID dels ETF, ETC i ETN

En general, els ETF, els ETC i els ETN es consideren productes complexos. Per això, si es comercialitzen cal avaluar la conveniència per als Clients detallistes.

L'excepció són els ETF classificats com a UCITS que, en estar subjectes a les normes de control que implica l'harmonització europea, es poden considerar productes no complexos, quan no siguin inversos ni palanquejats.

8 Altres consideracions

Es poden adquirir altres compromisos financers com a resultat d'operacions amb certs instruments financers.

De la mateixa manera, el fet d'invertir en un instrument financer que combina dos instruments o més fa que els riscos siguin més grans que els de cadascun dels seus components.

